

Vietnamese

62-1230E

Bài Giảng của Anh (Mục Sư)

William Marion Branham

“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ Thứ 7 cho nghe Tiếng mình...”

(Khải Huyền 10:7)

Thưa Quý vị, Đây Có Phải Là Dấu Hiệu Tận Thế Không?

Mấy Giờ Rồi, Thưa Quý Vị?

Tại Đền Tạm Branham, Jeffersonville, Indiana, USA

Tối Chúa Nhật, ngày 30/12/1962

LỜI GIỚI THIỆU

Chức vụ thần kỳ của Anh (Mục sư) William Branham đã ứng nghiệm Lời dự ngôn của Chúa Thánh Linh trong sách Tiên tri Ma-la-chi 4:5-6, Luca 17:30, và Khải huyền 10:07:

“Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi trước ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va chưa đến. Người sẽ làm cho lòng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ] trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ], kéo Ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này.” (Ma-la-chi 4:5-6)

“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ [Sứ giả] Thứ Bảy [Thời kỳ Sau rốt] cho nghe Tiếng [Sứ điệp Thời đại] mình và thổi loa [Lời giảng Cảnh báo], thì sự Mậu nhiệm [Khải thị và Dự ngôn] Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các Tôi tớ Ngài, là các đấng Tiên tri.” (Khải huyền 10:7)

Chức vụ truyền giảng trên khắp thế giới này đã dẫn đến thời kỳ cao điểm nhất của các Lời dự ngôn trong Kinh thánh, và là một sự nối tiếp công việc của Đức Chúa Trời qua Chúa Thánh Linh trong Thời kỳ Sau rốt này. Chức vụ này cũng đã được nhắc tới trong Kinh Thánh, để chuẩn bị cho ngày Tái lâm của Đấng Christ.

Nguyện xin những Lời được in ra trên những trang giấy này cũng sẽ được ghi tạc trên chính tâm lòng của các bạn, khi bạn đọc tập bài giảng này với một tâm tình cầu nguyện cùng Ngài.

Cho dù với mọi nỗ lực để thực hiện được một bản dịch chính xác, nhưng các tập tin ghi âm bài giảng bằng tiếng Anh của anh (Mục sư) Branham vẫn là bản gốc đáng tin cậy nhất.

Tất cả 1.200 bài giảng (Sứ điệp Thời đại) tiếng Anh của Anh (Mục sư) William Branham đã được ghi âm lại và đã được biên soạn thành sách đều có thể tự do hạ tải; Và hiện nay đã có gần 500 bài đã được dịch thành văn bản chữ Việt và có hơn 380 bài đã được ghi âm bằng tiếng Việt, đều có thể hạ tải miễn phí từ trên mạng

<<http://Vn.Bibleway.org>> và

<<http://www.messagehub.info/vi>>

Tập bài giảng này có thể được tự do sao chép và phân phát, miễn là nó phải được in ra toàn bộ không sửa đổi nội dung và phải được phân phát miễn phí.

“Điều đó không can dự gì với người, các người hãy theo Ta. Cứ bước đi.”

“Con sẽ dừng lại tại đâu?”

“Có gì can dự đến người đâu? Cứ bước đi.” Vậy, tại đây tôi đi. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men!

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài.

Vì Ngài yêu tôi trước,

Đã mua sự cứu rỗi tôi,

Trên thập tự giá Đồi Sọ.

Tôi... (Ngài là Sự Sống của tôi,)

Tôi... (tất cả những gì vì đó mà tôi sống...)

Vì Ngài yêu tôi trước,

Đã mua sự cứu rỗi tôi,

Trên thập tự giá Đồi Sọ.

Thưa quý vị, đây có phải là giờ đó không?

[Anh Branham ngân nga, “*Tôi yêu Ngài*” - Bt] Trong khi chúng ta hát bài đó một lần nữa, hãy bắt tay với ai đó gần bên, bảo, “Anh ơi, Chị ơi, hãy cầu nguyện cho tôi. Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị.”

(Hãy cầu nguyện cho chúng tôi. Anh em ơi, cầu nguyện cho tôi. Hỡi các anh em, hãy cầu nguyện cho tôi. Xin cầu nguyện cho chúng tôi.)

Đã mua sự cứu rỗi của tôi (Hãy cầu nguyện cho tôi.)

Trên thập tự giá Đồi Sọ.

(Giờ hãy đưa tay của chúng ta lên cho Ngài.)...

(Yêu thương thực sự.)

Vì Ngài đã yêu tôi trước,

Đã mua sự cứu rỗi tôi,

Trên thập tự giá Đồi Sọ.

Vâng -- *Tôi yêu Ngài...* (với tất cả lòng mình.) *Tôi yêu Ngài...*

Vì... (Đây là thì giờ.)

Đã mua sự cứu rỗi tôi,

Trên thập tự giá Đồi Sọ.

Thưa Quý vị, Đây Có Phải Là Dấu Hiệu Tận Thể Không?

¹⁻¹ Cảm ơn anh rất nhiều, Anh Neville. Chào các bạn hữu yêu quý của tôi. Tôi thật là vui trở lại đêm nay lần nữa trong sự hầu việc Chúa, Đức Chúa Trời của chúng ta. (Đây là một trong những buổi nhóm tôi được ở đây. Ồ, vâng. Tốt lắm.) Sáng nay, tôi đã giữ anh em thật lâu cho đến nỗi tôi cảm thấy mình nên đi thật nhanh tối nay. Ồ, thật khủng khiếp, chỉ đứng, tối nay cũng thật tệ như vậy. Vì thế không lâu nữa đâu chúng ta sẽ có căn phòng nào đó cho anh em (Hiểu không?) ngay khi Nhà thờ hoàn tất.

Không, nhưng chúng tôi không dự định lưu lại quá lâu đêm nay. Nhưng tối mai, chúng tôi định ở lại một lát. Đêm mai, nếu vài người trong anh em có thể đi vào, ồ, chúng ta mong đợi có một thì giờ vĩ đại trong Chúa. Sẽ có vài người tốt tại đây đêm mai... Hết thầy chúng ta sẽ có một thời giờ... [Tiền sĩ Branham nói với Anh Branham... -- Biên tập] Chúng ta sẽ dùng Tiệc thánh vào giữa đêm, đêm mai. Tôi chắc chắn, anh em sẽ thích dự như thế. Khi những người còn lại họ đang kêu to, hò hét, hét la, nhậ nhệ, giống như vậy, chúng ta chỉ kính kiền cúi đầu trước mặt Đức Chúa Trời và dự Tiệc thánh, bắt đầu một năm với lời cam kết của chúng ta, lòng chúng ta dâng lên cho Đức Chúa Trời.

Chắc chắn, sẽ có một vài diễn giả hay tại đây đêm mai... Một người anh em từ Georgia lên trên đây, Anh Palmer, một diễn giả tuyệt vời. Anh Junion Jackson sẽ có mặt tại đây đêm mai. Anh Beeler, Anh Neville, ồ, cứ tiếp tục như vậy, những con người tốt đẹp của Đức Chúa Trời sẽ có mặt tại đây. Anh Willard Collins, hết thầy họ, những anh em vừa ban cho chúng ta những Sứ điệp vĩ đại như thế, có lẽ những người khác sẽ ghé vào, vậy chúng ta mong đợi sẽ có một thì giờ tuyệt diệu đêm mai.

¹⁻⁴ Vợ tôi bảo, “Anh đừng nói điều này.” Song, dấu sao, tôi phải nói ra. Sáng nay, tôi xin lỗi đã nói, “Empire” thay vì “Umpire.” Billy, đang ngồi đằng sau đó, bảo, “Đó bố sai nữa rồi.”

Tôi nói, “Đế chế, ông ấy có một đế chế (empire).” Tôi có ý nói trọng tài (umpire). Ông giống điều mà họ nói về người Hà Lan, anh em biết đấy. “Đừng hiểu tôi vì những gì tôi nói nhưng những gì tôi có ý muốn nói.” Vì thế--vì thế tôi nói, “Tôi nghĩ họ hiểu được tôi sau những năm này.”

Anh em biết 30 năm tôi đã đứng sau bục giảng ở đây. Ba mươi năm trong đền tạm này, đến lúc này, anh em nên biết tôi, phải không? Ồ, chắc chắn, học vấn của tôi giới hạn. Tôi nói không có khả năng diễn đạt bằng lời nói (can't talk), nhưng tôi tạo nên một tiếng ồn chân thật cho Chúa.

²⁻¹ Người anh em, tôi tin đó là Tiến sĩ Lamsa, của hội Kinh thánh Lamsa, thành viên ban biên dịch... Một lần kia, tôi đang giảng mà không biết anh có mặt ở đó. Anh quay trở lại, đang nói về Urim, Thummim, rồi anh nói về Ánh Sáng đó, “Dân sự này ngày nay làm sao vậy?” Anh bảo, “Lý do những người làm biên dịch đã không thể hiểu được Kinh thánh một cách chính xác, những dịch giả ấy đã cố dịch Kinh thánh với ngôn ngữ cao siêu (high Yiddish), Chúa Jêsus giảng với ngôn ngữ bình dân, giống như những người trên phố nói vậy.” Anh em biết, có một câu Kinh thánh trong Lu-ca nói, “Những người dân thường nghe Ngài một cách vui mừng.” Ngài đã giảng bằng ngôn ngữ của họ. Tôi hy vọng điều đó sẽ như vậy một lần nữa.

²⁻² Chúng ta hạnh phúc vì Chúa. Tôi thấy những thiếu nữ đang đứng chung quanh. Quả là khá tệ nhìn thấy những người đàn ông đang đứng, đó là chưa kể những cô, cậu, các thiếu phụ, giống như vậy, đang đứng chung quanh những bức tường, những con trẻ. Nhưng chúng ta chỉ không có đủ phòng ngò. Vậy chúng ta cầu nguyện, lần tới, chúng ta sẽ có những buổi nhóm, sau tuần này, sau lúc này... Anh em biết, điều kế tiếp, xa như chúng ta biết, là Bảy Ấn đó, ý Chúa, chúng ta sẽ bắt đầu bài đó ngay lập tức khi buổi nhóm xong, Nhà thờ hoàn tất để chúng ta có thể đi vào đây. Chúng ta sẽ vào để tái cung hiến, có lẽ chỗ nào từ một đến hai buổi, có lẽ buổi nhóm suốt cả ba tuần, tổ chức cho Bảy Ấn. Vậy, chúng ta đang mong đợi một thì giờ vĩ đại trong Chúa suốt thời gian đó. Tất cả các anh em, dân sự bên ngoài thành phố, chúng tôi sẽ gọi cho anh em những tấm thẻ qua đường bưu điện và mọi thứ, để cho anh em biết một cách chính xác thời giờ, một tuần hay hai tuần trước đó.

Về nhà thầu, như tôi biểu Billy có nói tới nay sẽ hoàn tất vào ngày 10 tháng 2. Ô, nếu ông xong được ngày 10, chúng ta sẽ bắt đầu khoảng ngày 15 sau đó. Vậy, vừa khi họ xong, chúng ta sẽ bắt đầu ngay.

²⁻⁴ Người chị cao niên Kidd đã điện cho tôi cách đây một lát, chị gần như khóc. Chị nói, “Anh Branham, chúng tôi cố gắng hết sức khởi động chiếc xe hơi cũ đó, nó chẳng chịu nổ.” Chị nói, “Anh hãy cầu nguyện cho đến khi nó khởi động được. Tôi sẽ đến vào ngày mai.” Chị hỏi, “Tôi tự hỏi tôi có thể tìm được một chỗ để ở lại không?”

Tôi nói, “Đừng lo. Chúng tôi sẽ dành cho chị một phòng, chị Kidd à, ngay khi chị đến...”

Chị nói, “Chúa ban phước cho lòng anh. Anh biết, nếu anh sắp có những buổi thờ phượng cho đến 12 giờ, tôi không muốn đi ra vào lúc 12 giờ.”

Anh chị em biết, Anh và Chị Kidd đã khoảng tám lăm tuổi rồi, họ vẫn còn trong chức vụ. Anh em biết họ làm gì? Họ lấy máy thu băng, ghi lại những Sứ điệp của tôi, đi từ bệnh viện này sang bệnh viện khác, từ nhà này

tiếp tục giống như thế này. Anh em phải cảm thấy tuyệt vọng. Anh em phải đến một chỗ nơi anh em muốn biết ý chỉ của Đức Chúa Trời là gì, làm thế nào anh em có thể thực thi ý chỉ, nếu anh em không biết ý chỉ?

Tôi đang làm giám thị (propping) vì bối cảnh khái tượng đó về những gì anh em đã làm (Hiểu không?) đi vòng quanh như là một Giáo sĩ, nhà Truyền giáo cho đến khi lời kêu gọi đó đến.

Anh em còn nhớ khái tượng đầu tiên chúng ta đã đặt Vàng Đá Góc đó? “Hãy làm công việc của nhà Truyền giáo,” Ngài phán. Ngài đã không nói anh em là một nhà Truyền giáo, nhưng làm công việc của nhà Truyền giáo, có lẽ cho đến lúc xây đến cho một điều gì đó khác, một sự thay đổi công việc khác. Có lẽ điều gì khác. Tôi không biết.

⁵⁵⁻² Anh em có yêu Ngài không? Phải thật sự chắc chắn về điều đó. Người yêu mến Chúa...

*Nhưng ai trông đợi Chúa,
Ắt sẽ được sức mới.
Cất cánh bay cao như chim ưng,
Chạy mà không mệt nhọc,
Đi mà không mòn mỏi
Lạy Chúa, hãy dạy tôi chờ đợi.*

Tôi yêu Ngài, tôi biết anh em cũng yêu Ngài.

Đêm mai... Tôi nghĩ tôi đã giảng điều đó thật rõ ràng. (Có phải không?) thật rõ như tôi biết thế nào. Đó là tất cả những gì tôi biết. Đó là tất cả những gì tôi biết để nói. Nếu được khái thị cho tôi về điều gì đó, tôi sẽ nhanh chóng nói cho anh em hay. Tôi biết anh em quan tâm muốn biết. Tôi lưu tâm để biết. Tôi không biết nó có nghĩa là gì. Tôi không biết tôi đang đi đâu. Tôi không biết những gì sẽ xảy ra. Điều duy nhất mà tôi biết, tôi chỉ đi bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Sau đó, Ngài sẽ bảo tôi, có lẽ, lúc nào tôi đến đó. Nhưng phần của tôi bây giờ là đi. Tôi có lẽ sẽ không có mặt tại đó hai tuần tới cho đến lúc tôi sẽ có mặt nơi nào đó khác và có lẽ quay trở lại đây. Đúng vậy. Tôi không biết nhưng tôi... Khái tượng đó có vợ con tôi trong ấy, tôi ở trong một toa xe có mui và vào phút tôi đi bộ vào đó, đó là toa xe lửa chờ hàng của mình. Đó là con đường chúng tôi ra đi một đôi ngày nữa. Không biết chúng ta đang đi đâu, không biết những gì chúng ta sẽ làm khi chúng ta đến đó, chỉ đi mà thôi.

⁵⁶⁻¹ Đức Chúa Trời lạ lùng với chúng ta vì những đường lối của Ngài vượt quá sự thấy được. Ngài muốn sự vâng phục.

“Anh đang đi đâu?”
“Đó không phải là công việc của anh. Cứ đi đi.”
“Lạy Chúa, Ngài muốn con làm gì?”

đề ý gì đến Sứ giả. Hãy quan sát Sứ điệp. Hãy để mắt của anh em không phải trên Sứ giả nhưng trên Sứ điệp, những gì Sứ điệp nói. Đó là điều để lưu ý. Xin Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta là lời cầu nguyện của tôi.

⁵⁴⁻¹ Tôi không muốn bảo cho anh em điều này nhưng tôi không giữ lại điều gì với anh em. Hãy để tôi nói cho anh em hay. Như tôi biết, trong hai hay ba ngày tới, tôi sẽ ra đi, vào sáng thứ Tư, đến Tucson. Tôi không phải đến Tucson để giảng. Tôi sẽ đến Tucson để đưa gia đình của tôi vào trong trường học, rồi trở thành một người rong ruổi.

Tôi sẽ đi đến Phoenix để tổ chức những buổi nhóm tại đó, chắc có lẽ có những Sứ điệp ngắn. Tôi nghĩ họ muốn tôi rao giảng tại hội đồng một đêm. Họ đã không hề nói gì về điều đó, họ chỉ nói tôi sẽ có mặt tại đó. Xem đây, điều đó nghe không có vẻ tốt lắm đối với tôi. Tôi có một lời, LỜI CHÚA PHÁN VẬY cũng cho Anh Shakarian nữa. Tôi không biết anh ấy sẽ làm những gì về điều đó, nhưng tôi có lời để nói cho anh hay. Tôi không biết anh sẽ làm gì; nó tùy thuộc vào anh.

⁵⁴⁻² Anh em có đề ý “Tiếng Nói” vừa rồi không? Nó được cho không phải là một tổ chức, nhưng họ đã tuyên bố tín điều của họ. Một tổ chức, thế thì tôi sẽ rời khỏi. Tôi ở ngoài tổ chức như vậy.

Bây giờ, giả định Anh Arganbright và Anh Role, nhà ngoại giao ở Washington dưới bầy đời tổng thống, phải đi Châu Phi. Anh Role, tôi và Anh Arganbright sẽ đi Châu Phi ngay cho vài buổi nhóm: Dưới Nam Phi, Tanganyika và với Anh Boze xuyên qua dưới đó, chắc có lẽ ngược lên, xuyên qua nước Úc, rồi xuyên qua đường đó, quay trở lại, nếu Chúa không làm điều gì khác. Nhưng trước khi đi, tôi sẽ quay trở lại đây.

Rồi khi tôi từ đó trở lại, nếu Đức Chúa Trời không phán với tôi theo cách khác nào đó, tôi sẽ đem gia đình, dọn lên khoảng Anchorage, Alaska. Đây là hướng tây nam, đó sẽ là hướng tây bắc. Rồi, hãy để họ ở lại tại đó, qua mùa hạ rồi khi thời tiết thật nóng tại Tucson cho đến nỗi nó sẽ thiêu cháy da của anh em. Tôi nghĩ họ không thể chịu đựng nổi điều đó. Họ sẽ thật nao lòng và nhớ nhà. Chúng ta không bán vị trí đó. Nó đang ở ngay tại đó với những tiện nghi trong nhà. Tôi không biết làm gì.

⁵⁴⁻⁵ Rồi vào thời mùa hè đi qua rồi, nếu Chúa khứng, tôi muốn rời Alaska, xuống dưới khoảng Denver -- Miền trung tây. Tây nam, tây bắc, trung tây, gào lớn, “Ồ, Chúa ôi, Ngài muốn con làm gì?”

Trong lúc đó, mỗi Sứ điệp, như tôi biết, được rao giảng sẽ ở ngay tại đây, đền tạm này. Đây là nơi những cuộn băng sẽ có, tổng hành dinh tại đây. Tôi không có ý định lưu lại với gia đình tôi ở miền tây. Tôi sẽ tìm kiếm cho đến lúc tìm ra được Đức Chúa Trời muốn tôi làm gì. Nếu năm này, chẳng xong thì năm tới, tôi sẽ đi bộ ra ngoài vào sa mạc, không thức ăn, thức uống, tôi sẽ chờ đợi cho đến khi Ngài kêu gọi tôi. Tôi không thể

sang nhà khác, mở những cuộn băng đó. Không mỗi mết, không nghỉ hưu. Đó là sự nắm giữ đức tin cho đến cuối cùng, chết với Thanh Gươm trong tay. Đó là con đường để đi. Đó là cách mà tôi muốn làm.

³⁻² Rồi chị bảo, “Anh biết, nếu tôi ra được xa lộ vào 12 giờ, sau 12 giờ đêm, cố gắng về nhà, hết thầy bọn quỷ say sưa đó, đang lái chiếc xe, chúng chạy trên khắp đường, tôi sợ đến chết.”

Anh Pat, chị chắc là như vậy... Người chị cao niên thân mến, bé nhỏ. Có bao nhiêu anh em biết chị Kidd? Chị đang ngồi đây trong giống một vị Thánh.

Hãy suy nghĩ, nhiều năm trước đây tôi sinh ra (Tôi nay là ông già rồi), Chị đã ở trên ngọn núi đó, Chị và Anh Kidd. Chị giặt giũ suốt cả ngày trên một phiến giặt đồ để nhận 15 hay 20 xu cho công giặt giũ để gửi anh ra ngoài nơi nào đó, đêm ấy, để rao giảng. Trên những mỏ than trên Kentucky đó -- Ai đó phải dùng súng trường bảo vệ cho anh để đi lên núi, nơi anh rao giảng. Ồ, rồi tôi suy nghĩ:

Có phải tôi được mang về nhà trên trời trên luống hoa dễ chịu.

Trong khi những người khác tranh đấu để giặt giũ và chèo ghe qua biển máu?

Tôi phải tranh đấu nếu tôi ngự trị.

Lạy Chúa, xin thêm sức cho tôi...

Tôi muốn lời Ngài yểm trợ cho tôi. Đó là những gì tôi muốn đêm nay.

³⁻⁶ Tôi cho là máy ghi âm đang chạy. Ồ, vâng, tôi xin lỗi. Một người chị em sáng nay muốn dâng con. Tôi đã bảo với chị chắc chắn chúng tôi sẽ thực hiện tối nay. Đêm mai, chúng ta sẽ dâng con trẻ, có những buổi thờ phượng chữa bệnh, chúng ta có thể trải qua mọi điều đó, chúng ta có nhiều thời gian... Vì thế nếu chị em đó có ở đây và có...

Tôi được cho là có... Vài anh em đến từ chôn xa, sáng nay có mặt tại đây cho cuộc phỏng vấn cá nhân-- Cho điều gì đó. Họ cho là gặp tại đó sáng nay, Billy đã phải để họ chờ đợi cho đến tối nay. Nó không thể tìm được họ chỗ nào tối nay (Hiểu không?). Chị ơi, nếu chị có mặt tại đây, tôi đã trở lại đó trong một ít thời gian chờ đợi, xem thử có thể tìm được thiếu phụ đó hay không. Tôi nghĩ, có hai người có cuộc phỏng vấn riêng từ đường xa ngoài miền quê. Vậy, chúng tôi tin nếu tôi bỏ lỡ anh em, tôi sẽ có thể đến được ngay, có lẽ, đêm mai trong lúc chúng ta đi vào.

^{3-6a} Bây giờ, tôi nghĩ... Đây có phải là thiếu phụ đến với bé sơ sinh, mặc bộ quần áo liền xanh da trời không? Meda, anh không có ý nói điều đó, bất kỳ là gì. Nó trông giống như một cái váy nhỏ, gì đó... Có bao nhiêu anh em biết bộ đồ áo liền quần là gì không. Ồ, đó là bé sơ sinh của Dallas. Được lắm. Người anh em, mời anh bước tới đây. Xin lỗi.

Ồ, tôi thích dải ruy-băng mà anh cột trên đó... Bé tên là gì? Rebekah Lyne? ...L-y-n-e hả? Họ của cháu là gì? Rebekah Lyne. Đúng vậy không? Tôi ẵm bé được không? .. Không nhớ họ của nó à? Chẳng đáng yêu sao? Rebekah Lyne Sayban. Gia đình này đã đến từ đầu đến cuối nhiều lần. Thiếu phụ trẻ tại đây và chồng chị mới vừa được cứu dẫn đến sự hiểu biết Đức Chúa Trời. Giờ đây, trong sự phối hiệp của họ, Đức Chúa Trời đã ban cho bé Rebekah xinh đẹp này, họ đang mang nó đến cho Chúa.

^{3-6b} Nhiều người gọi là phép Báp-têm trẻ sơ sinh trong Giáo hội Giám lý, nhiều người khác, họ rảy nước vào những em bé sơ sinh. Theo như tôi biết điều đó. Nhưng chúng ta luôn luôn cố gắng nói đúng những gì Kinh thánh bảo làm. Trong Kinh thánh, không hề có việc như là làm báp-tem cho trẻ sơ sinh. Không có chỗ nào xuyên suốt lịch sử cho đến khi Giáo hội Công giáo đầu tiên xuất hiện, theo như chúng ta biết về Phúc âm... ? ... [Đứa bé khóc... - Bt] Vì thế dấu sao, đó chỉ là một cách nói. Xem đó anh em phải có sự thông giải. Như vậy...Nhưng trong Kinh thánh, họ đã mang những con trẻ đến cho Chúa Jêsus để Ngài có thể ban phước cho chúng. Ngài đã đặt tay của Ngài trên chúng và ban phước chúng. Chúng ta vẫn còn tiếp tục điều đó.

^{3-6c} Bây giờ, chúng ta hãy cúi đầu. Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, nam nữ thanh niên này đến đêm nay với bé Rebekah đáng yêu này đã được ban cho trong sự răn bảo của họ, để nuôi nấng trong sự khuyên dỗ của Đức Chúa Trời, đêm nay, họ mang nó đến trình dâng cho Chúa. Khi người mẹ trao bé cho con từ cánh tay mình, từ cánh tay của con, con trao cho Ngài bé Rebekah này. Đức Chúa Trời, xin ở cùng và ban phước cho bé. Ban phước cho cha và mẹ của bé. Cầu xin hết thảy họ sống trường thọ chung thủy. Nếu có thể thấy được sự tái lâm của Chúa Jêsus, xin cho đứa bé này lớn lên trong sự hiểu biết Chúa. Nếu còn có ngày mai, xin cho cháu bé trở thành một chứng nhân vĩ đại cho Ngài. Chúa ôi, xin nhậm lời.

Nếu Cha có mặt trên đất, quý ông bà này mang con cái của họ đến cho Cha. Nhưng chúng con, những Mục sư Truyền đạo Tin lành, là những người đại diện của Ngài. Vậy, chúng con dâng cho Cha cháu bé này để sống cuộc đời hầu việc trong Nước Ngài, trong Danh Con của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ. A-men!

Xin ban phước cho cháu Rebekah. Quả là một cháu bé đáng yêu. Cầu xin Chúa ban phước cả hai vợ chồng và cháu bé một cuộc đời hạnh phúc lâu dài trong sự hầu việc Đức Chúa Trời.

^{3-6d} Tôi không biết mình có đủ mạnh hay không. Đây là một chú bé. Tên nó là gì? Stanley Victor Cleveland. Bé Stanley. Quả là một tên bé nhỏ xinh đẹp, một cậu bé xinh đẹp. Được rồi. Tôi nghĩ tốt hơn... ? ... Đã có một cháu trai tốt... ? ... Nó tốt lắm. Chúng ta không thực hành điều này, chúng ta chỉ

Con nguyện Ngài tha thứ cho Hội thánh nhỏ của con tại đây, mà Ngài đã sai con-- để dẫn dắt, chỉ đường cho họ.

Chúa ôi, xin ban phước cho họ. Con đã làm theo những gì mà những khai tượng và những giấc mơ đã phán ra theo sự hiểu biết tốt nhất của mình. Chúa ôi, con đã đặt vào tất cả những thức ăn mà con biết như thế nào, cho họ. Bất kỳ là gì, Chúa ôi, chúng con thuộc về Ngài. Chúng con giao phó chính mình trong tay Ngài, Chúa ôi. Xin thương xót chúng con, tha thứ cho chúng con, hãy cho chúng con là những người làm chứng cho Ngài để chúng con còn sống mặt trên đất. Sau đó, khi cuộc đời trôi qua, hãy nhận chúng con vào trong Vương quốc của Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men!

⁵³⁻² Mỗi người trong anh em, hãy thanh tẩy tất cả lòng mình, để qua một bên mọi điều, mọi gánh nặng. Hãy để chúng ngoài lối đi của anh em. Đừng để điều gì quấy rầy anh em. Đừng sợ hãi. Chẳng có điều gì để sợ hãi cả. Nếu Chúa Jêsus tái lâm, chính đó là—đó chính là lúc toàn thế giới đang than van, kêu gào. Nếu là điều gì đó, hãy lộ ra bây giờ, sự hiện đến mới mẻ của một ân tứ mới hay điều gì đó, sẽ thật tuyệt diệu. Nếu thì giờ sắp đến sự khai thị của bảy tiếng sấm, được tỏ ra cho Hội thánh, cách ra đi như thế nào, tôi không biết. Tôi chỉ phát biểu những gì tôi nhìn thấy.

Ồ, quả là một thì giờ tuyệt diệu. Suy nghĩ nghiêm túc và trịnh trọng. Nếu đã đến lúc con phải ra đi, Con thuộc về Ngài, Chúa ôi, con là của Ngài. Lạy Chúa Jêsus, xin hãy đến khi Ngài đã trọn. Bất kỳ đó là gì, hay có thể là giờ nào, tôi thuộc về Ngài. Tôi không nói tôi ước ao rời khỏi. Tôi không nói. Tôi có gia đình để nuôi nấng. Tôi có Tin lành để rao giảng nhưng đó là theo ý chỉ của Ngài, không phải của tôi. Đó là ý chỉ của Ngài. Tôi không biết. Tôi chỉ phát biểu với anh em chuyện gì xảy ra. Đức Chúa Trời sẽ làm thành hiện thực. Nhưng tôi nói cho anh em những gì tôi đã nhìn thấy và những gì đã xảy ra. Nó có nghĩa là gì, tôi không biết nhưng thưa quý vị, đây có thể là thời kỳ chung kết không?

⁵³⁻⁴ Dân sự đang hiện diện bây giờ, sáu người đã có những giấc mơ đó. Chẳng lạ lùng sao nó là bảy? Há chẳng lạ lùng lắm sáu hiện tới ngay, và rồi lập tức khai tượng ấy. Dân sự đang có mặt tại đây. Anh Jackson có một giấc mơ. Anh Parnell có một giấc mơ khác. Anh Beeler có một. Cha Thiên thượng biết không còn có thêm nữa, vào cuối giấc mơ của Chị Steffy, ngay lập tức, khai tượng phát xuất.

Anh em hiểu không? Anh em có hiểu tại sao tôi đang ra đi không? Anh em có thấy tại sao tôi phải ra đi? Tôi phải làm điều đó. Các bạn ơi, đừng quan tâm đến tôi. Tôi là người anh của anh em. Đừng để ý gì đến tôi vì tôi chỉ là kẻ hay chết. Tôi phải chết giống như mọi người khác. Đừng nghe tôi nhưng nghe những gì tôi đã nói. Những gì tôi nói là Sứ điệp. Đừng

triết đã tìm kiếm. Lạy Chúa, con không biết nói gì. Con sợ hãi nói, “Xin Chúa đừng đến.” Con cảm thấy tự xấu hổ về chính mình. Lạy Chúa, nếu còn có một ngày mai, xin xức dầu lòng con, xức dầu con nhiều hơn, Cha ôi, để con có thể làm mọi điều mà con có thể mang những người khác đến cho Ngài. Con là của Ngài.

⁵²⁻¹ Con cảm thấy giống như Ê-sai trong đền thờ vào ngày đó khi ông nhìn thấy các Thiên sứ đang bay lượn tới lui, với những đôi cánh phủ trên mặt của họ, bay bằng các cánh, “Thánh thay, Thánh thay, Thánh thay.” Ô, nhà Tiên tri trẻ đó đã bị rúng động như thế nào. Ông bắt đầu già thêm một chút, khi ông nhìn thấy những khái tượng đó, ông thét lên, “Khốn nạn cho tôi.”

Lạy Cha, có lẽ con cảm thấy điều gì đó giống như thế, khi con nhìn thấy những Thiên sứ đó đem nợ -- Hay sáng nợ. “Khốn cho tôi vì tôi là người có môi dơ dáy, ở giữa một dân có môi dơ dáy.”

Thưa Cha, hãy tẩy sạch con, có con đây, xin Chúa sai con... Con đứng tại bục giảng này đã ba mươi năm qua. Lạy Chúa, nếu có điều gì đó, Ngài muốn con làm, có con đây. Con sẵn sàng, Chúa ôi. Nhưng xin cho con tìm thấy ân điển trong mắt Ngài, tôi cầu nguyện cách khiêm nhường..

Con cầu nguyện cho bầy nhỏ, mà Đức Thánh Linh đã tạo nên con là người trông coi, nuôi họ. Con đã làm tất cả những gì con biết, Chúa ôi, để nuôi họ bằng Bánh Sự Sống... Như trong khái tượng đó, nơi tấm màn lớn ấy đã đặt ở phương Tây, và một núi Bánh Sự Sống... Quyển sách nhỏ, “Tôi Thuận Phục Khái Tượng Trên Trời.” Tại đây, tất cả đã trở thành hiện thực, đã được khái thị ngay trước mặt chúng con.

⁵²⁻⁵ Ngài là Đức Chúa Trời, ngoài Ngài ra không có ai khác. Lạy Chúa, hãy nhận chúng con, tha thứ về những tội lỗi của chúng con. Con ăn năn vì tất cả sự vô tín của mình, vi phạm của mình. Con khẩn cầu tại bàn thờ Đức Chúa Trời.

Như đêm nay, khi đến với Hội thánh nhỏ trước mặt mình, bởi đức tin, chúng con di chuyển từ toà nhà này vào sự cất lên, như ngồi với nhau trong những nơi trên trời quanh Ngài Đức Chúa Trời. Lòng chúng con cảm thấy âm áp nhiều lần trong những điều mà chúng con đã thấy Ngài làm và mở ra những sự màu nhiệm của Ngài cho chúng con. Nhưng Chúa ôi, đêm nay chính mình con cảm thấy mệt mỏi. Khốn nạn cho con. Giống như Gia-cốp, khi ông nhìn thấy những Thiên sứ đó xuống thang và quay trở lại, ông bảo, “Đây là nơi chôn đây khiếp sợ, không gì hơn nhà của Đức Chúa Trời mà thôi.” Tại đó Bê tên đã được lập nên.

Lạy Đức Chúa Trời, người ta không hiểu được điều đó... Họ nghĩ nó thật mừng rỡ, nhưng Chúa ôi, quả là một điều đầy khiếp sợ cho người đi vào trong sự Sự Hiện Diện của Đấng quyền năng vĩ đại trên trời.

làm điều này, anh em biết đấy. Không có gì trang trọng cả về chuyện đó. Bé quả chắc chắn là chú bé nhỏ xíu ngọt ngào. Tôi quên mất họ rồi. Tôi nghĩ mình không phát âm đúng: Cleveland. Được rồi.

^{3-6e} Chúng ta hãy cúi đầu mình bây giờ. Lạy Cha Thiên Thượng, đôi vợ chồng này mang cháu bé Stanley Cleveland này đến để dâng cho Chúa Jê-sus. Trong khi vị Mục sư tại đây của Hội thánh và con cùng đứng với nhau trong sự hiệp một trong vì công việc của Chúa, chúng con dâng đứa bé này cho Ngài để sống hầu việc. Ngài đã ban nó cho bố và mẹ, bây giờ, họ trao nó cho cánh tay con, con đặt nó từ cánh tay của con cho Ngài. Lạy Chúa, xin ban phước cho cha mẹ của đứa bé. Ban phước cho cậu bé, cầu xin họ có đời sống hạnh phúc lâu dài trong sự hầu việc Ngài. Xin ban cho cháu bé được nuôi lớn trong sự khuyên dỗ của Đức Chúa Trời, để hầu việc Ngài, kính sợ Ngài, yêu mến Ngài trong suốt những ngày của đời sống nó. Người ta mang con trẻ đến Ngài để Ngài có thể ban phước cho chúng, chúng con, với những bàn tay đặt trên đứa bé, ban phước cho cháu. Nguyện cháu có đời sống hạnh phúc lâu dài, đầy sức khoẻ và sức mạnh để hầu việc Ngài, nhơn Danh Đức Chúa Jê-sus Christ. A-men!

Chúa ban phước cho bé Stanley. Anh chị có một chú bé khá khinh.

³⁻⁷ Bây giờ, tôi sẽ yêu cầu một ân huệ cho những cô cậu nhỏ, vị thành niên. Tôi biết điều đó thật khó. Anh em không thể đứng yên rất lâu, vì chân anh em bị tê dại, nhưng đêm nay, tôi đang đến gần điều gì đó mà tôi chưa bao giờ làm trước đây. Có điều gì đó tôi sắp giảng, tôi chưa giảng về một điều giống như thế.

Đó là lý do sáng nay, tôi đã không muốn đặt thời gian đó trước Sứ điệp, tôi chưa bao giờ nói hết, nói về Đấng Tuyệt Đối của tôi, tôi nghĩ mình sẽ không bao giờ làm được. Tôi hy vọng tôi không bao giờ làm được. Ngài thật là tuyệt vời.

Nhưng đêm nay, tôi sắp giảng về điều gì đó mà tôi không biết. Đó quả là một điều khó cho một nhà truyền đạo để nói rằng ông sắp giảng về điều gì đó mà ông không biết. Nhưng tôi đang mạo hiểm hành động với sự hiểu biết tốt nhất của mình, để Hội thánh này có thể hiểu được. Bằng mọi cách, tôi sẽ nói ra hết điều gì có ích anh em.

⁴⁻² Thế thì cuốn băng này... (Tôi cho là các chàng trai đang thực hiện những cuộn băng.) Nếu anh em tình cờ nhận được cuộn băng, bất cứ ai cho anh em, nếu điều gì đó làm cho anh em hoang mang, đừng nói ra trừ phi nó có trong băng. Đừng nói điều gì đó trái ngược với những gì trên cuộn băng.

Có nhiều người đã viết về hạt giống của rắn và bảo tôi nói thế này thế nọ. Tôi đi lấy cuộn băng, nghe kỹ lại. Tôi đã không nói theo cách đó. Xem đó, nhiều người đánh giá sai lạc các sự việc.

Anh em biết, một lần, Chúa Jêsus sau khi sống lại, Ngài bước đi trên bờ biển với các môn đồ, Giăng tựa vào lòng Ngài, họ hỏi, “Lạy Chúa, còn người này về sau sẽ ra thế nào?”

Chúa Jêsus phán, “Nếu Ta muốn người cứ ở cho tới khi Ta đến, thì can hệ gì với các người?” Ngài đã không bao giờ nói rằng Giăng sẽ sống cho tới khi thấy Chúa Jêsus đến. Lời Kinh thánh nói, “Tuy nhiên, Ngài không hề nói cách đó.” Anh em thấy đó, Ngài không hề nói như thế. Ngài chỉ nói, “Có can hệ gì với các người nếu người ở lại cho đến chừng Ta đến?” Ngài không hề nói ông sẽ ở lại, điều đó thật dễ hiểu, nhưng họ hiểu sai.

⁴⁻⁸ Không phải là tôi đang lên án người nào vì làm chuyện đó, nhưng vì chính tôi. Hết thầy mọi người làm thế. Nếu các Sứ đồ bước đi với Chúa của chúng ta hiểu sai Ngài, họ đã không bao giờ hiểu rõ ràng Ngài... Ngay cuối cùng, họ bảo, “Kìa, giờ, chúng tôi hiểu rồi. Chúng tôi tin, chúng tôi chắc chắn rằng không có ai phải báo cho Ngài bất kỳ điều gì vì Ngài biết tất cả mọi điều.”

Chúa Jêsus phán, “Bây giờ các người tin chưa? Xem đó, sau tất cả những lần... Cuối cùng, các người đã hiểu được (hiểu không?) điều đó, các người tin chưa?”

Hết thầy chúng ta là con người chỉ là con người,. Vậy, chúng ta sẽ hiểu lầm, nhưng hơi một chút bối rối cho anh em, hãy nghe lại cuộn băng. Hãy lắng nghe kỹ lưỡng. Bây giờ, tôi chắc chắn Đức Thánh Linh sẽ khai thị cho anh em.

⁵⁻¹ Rồi những con trẻ, các cháu cứ “A-men!” Chỉ đợi một, vì tôi muốn điều này được hiểu chắc chắn, vì nhiều người sẽ không có cuộn băng. Cho nên tôi muốn anh em chắc chắn hiểu nó, để chúng ta tiếp cận nó, tôi muốn nói, trong khoảng 35 hay 40 phút, kinh kiện hết sức. Vì đây là một thì giờ vĩ đại đối với tôi. Đó là chỗ điều gì đó đã xảy ra mà tôi không biết gì để làm. Tôi đang đứng trong tình trạng rắc rối (strait) kinh khủng nhất mà tôi từng có, trong những ngày chức vụ của tôi, như tôi biết. Vậy, chúng ta hãy cúi đầu mình bây giờ trước khi chúng ta đến gần Lời.

⁵⁻² Lạy Cha Thiên Thượng, khoảng thời gian cách đây, con đã giảng về đề tài sự tự phụ. “Sự Tự Phụ (presuming)” là “Mạo hiểm mà không có thẩm quyền.” Chúa ôi, có lẽ đêm nay, chính mình con đã đề cập đến điều gì đó để thông giải cho dân sự mà không có khái tượng về nó. Vậy thì, Chúa ôi, xin kiểm tra lại những chi tiết được kiểm soát. Xin khớp miệng con lại, Chúa ôi. Ngài đã khớp miệng của sư tử trong hang với Đa-ni-ên, để chúng không làm tổn hại ông. Lạy Chúa, con cầu nguyện điều đó nếu con cố gắng diễn giải điều gì sai trật. Ngài vẫn có quyền phép khớp miệng lại. Nhưng nếu đó là sự thật, thế thì, lạy Chúa, xin ban phát nó ra (send it forth). Ngài

Chúng ta hãy cầu nguyện. Cầu nguyện như thế nào? Lấy vị trí của chúng ta trong đội quân của những tín đồ của Ngài và tự chuẩn bị vì nó có lẽ trễ hơn là chúng ta nghĩ. Anh em biết tôi, tôi chưa hề nói đối với anh em như tôi biết. Như Sa-mu-ên đã nói với họ, “Có bao giờ ta báo với các người điều gì trong Danh Đức Chúa mà không ứng nghiệm không?” Tôi đang báo cho anh em hay bây giờ. Tôi không biết điều này là gì. Tôi không thể nói điều này là gì. Tôi không biết. Nhưng tôi sẽ nói cho anh em sự thật. Tôi sợ hãi. Như là người anh em của anh em, tôi đã bị hoảng sợ từ thứ Bảy vừa rồi.

⁵¹⁻² Đó có thể Thời đại Sau rốt. Có thể là lúc cho những cầu vòng quét ngang qua bầu trời, lời loan báo từ những tầng trời, “Thì giờ không còn nữa.” Nếu vậy, chúng ta hãy tự chuẩn bị, thưa các bạn, để gặp Chúa chúng ta.

Có nhiều thức ăn được bày ra bây giờ. Chúng ta hãy sử dụng chúng. Chúng ta hãy dùng chúng giờ này. Với tôi từ bụi này, tôi kêu khóc với Đức Chúa Trời, “Lạy Chúa Jêsus, xin thương xót con.”

Tôi đã cố gắng sống tốt nhất mà tôi biết như thế nào. Cố gắng mang đến những Sứ điệp, cách tốt nhất tôi có thể, từ Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời biết lòng của tôi.

Nhưng khi chòm sao các Thiên sứ đó lướt qua đất, tôi bị tê liệt. Thậm chí, tôi đã không thể hiểu được trong một thời gian dài. Sau đó, tôi bước đi xuyên qua căn phòng, từ xương sống của tôi, trên và dưới cổ tôi, hoàn toàn bị tê liệt, giống như không có cảm giác nào. Tôi không thể cảm thấy trong bàn tay của mình. Tôi bị choáng suốt cả ngày. Tôi chỉ đi vào phòng và ngồi xuống.

⁵¹⁻⁵ Chúa nhật, tôi đi xuống đây để giảng, tôi cố lắc mình khỏi điều đó bằng cách giảng. Ngày thứ Hai nó lại có mặt tại đó. Bây giờ, nó ở đây. Tôi không biết; Tôi không biết, thưa quý vị. Tôi trung thực với anh em như là những người anh em của tôi. Tôi không biết.

Có phải là đến giờ không? Có phải tất cả sự mầu nhiệm đã trọn không? Tiếng đó đã xong rồi không? Có phải thực sự, bảy tiếng sấm, sắp phát ra điều gì đó giống như nhóm nhỏ đó mà Ngài đã thu tập sẽ nhận đức tin được cất lên (a rapturing faith) vào sự cất lên khi Ngài đến vì chúng ta sẽ được thay đổi thật nhanh khi những Thiên sứ đó đến: Trong một phút, trong một nháy mắt, sẽ được cất lên cùng với nhau, với những người ngủ để gặp Chúa trên không trung.

Lời cầu nguyện của tôi là: Lạy Đức Chúa Trời, nếu điều này là như vậy, con không biết, Chúa ôi. Con chỉ nói cho Hội thánh hay. Hãy sửa soạn lòng chúng con. Lạy Chúa, khiến cho chúng con sẵn sàng cho thì giờ vĩ đại đó, trong tất cả lịch sử thời đại, tất cả những nhà Tiên tri và những hiền

một cách hoàn hảo đúng như Đức Chúa Trời đã phán, anh em là người làm chứng, thế giới cũng vậy, Hội thánh cũng vậy.

Khi tôi nói, “Tôi thấy một Thiên sứ, đó là một đám lửa đang bốc cháy có màu ngọc bích.” Người ta nhạo cười, bảo, “Này Billy, đến gần xem.” Mắt khoa học kỳ diệu của máy chụp hình đã chụp lấy Nó. Tôi không nói dối. Tôi đang nói sự thật. Đức Chúa Trời đã chứng thực điều đó. Tôi bảo, “Bóng tối bao phủ, sự chết của nó, đen kịt. Đây là màu trắng. Một cái là sự sống, còn cái kia là sự chết.” Nó ở đó trên tấm ảnh sau đó. Như George J. Lacy đã nói, “Mắt cơ giới của máy chụp hình này sẽ không chụp tâm lý.” Anh em có đang theo dõi tôi nói không?

⁵⁰⁻² Lưu ý, chuyến bay nhỏ đầu tiên: Bàn tay. Thứ hai thì vĩ đại hơn, trắng hơn, những chim bồ câu: Đức Thánh Linh khai thị những bí mật của lòng. Chuyến bay thứ ba là của những Thiên sứ, không phải là những cánh chim, những Thiên sứ. Đó là Thời kỳ Sau rốt. Tất cả là vậy. Các anh em ơi, liệu có phải đây sẽ là thì giờ đó không? Đây là lúc đó không?

Hãy lắng nghe thật kỹ lưỡng và đừng diễn giải sai lạc những điều này. Tôi muốn hỏi anh em điều gì đó.

Chúng ta hãy quay trở lại, chỉ một phút. Hội thánh biết đó là Lẽ thật. Thế giới khoa học biết đó là sự thật. Dân sự đang ngồi tại đây đêm nay, nhiều người vẫn đang sống, đã đứng tại đây trên dòng sông khi Tiếng đó phán ra, “Như Giăng đã đến với Sứ điệp sự đến đầu tiên, vậy đây là Sứ điệp thứ hai của sự tái lâm.” Anh em còn nhớ không? Nếu nó đã được trọn, Giăng đã làm gì? Giăng là người đã nói, **“Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời, cất tội lỗi thế gian đi. Đó là Ngài.”**

⁵⁰⁻⁶ Các anh em ơi, giờ đã đến. Tôi không nói điều đó xảy ra. Tôi không biết, nhưng tôi muốn hỏi anh em. Tôi muốn anh em suy nghĩ. Đây sẽ là lúc mà một lần nữa, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời,” hay thời đại Ma-la-chi 4, đem trở lại những tấm lòng của các con cái cho đức tin của các tổ phụ chúng ta.

Đó là phải là một tiếng nổ lớn đến nỗi nó sẽ làm những việc quyền năng như vậy cho đến nỗi khiến cho nhà hội, đã xiêu tó, không thể hiểu được những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, họ nhìn thấy tiếng nổ quyền năng đó càn quét qua, sẽ xoay những tấm lòng của họ trở lại những tổ phụ của mình như Kinh thánh nói sẽ thực hiện? Đây là dấu hiệu của thời đại sau rốt, thưa quý vị. Hay đây là dấu hiệu nó đã chấm dứt? Điều đó trông có vẻ phù hợp với Kinh Thánh với tôi. Tôi không biết.

⁵⁰⁻⁷ Có những Thiên sứ. Có tiếng nổ giống như tiếng sấm làm rung chuyển cả mặt đất. Đức Chúa Trời bảo tôi nói sự thật. Hãy nhớ, điều gì đó sắp xảy ra. Tôi không biết đó là gì. Nhưng có thể là điều này không? Lý do tôi nói điều này: Hãy chuẩn bị chính mình anh em.

biết những hoàn cảnh và những gì đúng sắp đến. Đó là vì sao con đến tại bục giảng, thậm chí đến ngay chính phút cuối này, để cố thông giải những điều này. Con cầu nguyện Cha vừa giúp chúng con.

⁵⁻³ Xin ban phước cho Hội thánh nhỏ này. Nhóm này đến đây dưới mái nhà này, kiêu ngạo với chúng con tại đây trong thành phố, đến từ nhiều tiểu bang... Ô, khi những chiếc bóng hoàng hôn đang hạ xuống, chúng con thật vui mừng có một nơi để đến. Khi thế giới thật hỗn loạn, không biết họ đang đứng ở đâu, chúng con vui mừng rằng Danh của Đức Giê-hô-va là Tháp đầy quyền năng, người công bình chạy vào trong đó thì được an toàn. Không phải thật nhiều ngôn từ nhưng là sự khai thị...

Vậy chúng con cầu nguyện với Đức Chúa Cha, khi những ánh sáng hoàng hôn đến lúc mặt trời lặn, chúng con tin chính là thời đại mà chúng con đang sống: Mặt trời lặn. Chúng con vô cùng trịnh trọng cảm tạ Ngài, Chúa ôi, từ tất cả tấm lòng chúng con, vì những điều mà Ngài đã làm cho chúng con. Lạy Chúa, xuyên suốt thời đại, con cảm tạ Ngài vì đã để cho những khái tượng mà Ngài đã ban cho, mỗi một khái tượng đều thật hoàn hảo, mỗi sự thông giải giấc mơ đã được chính xác theo cách đó. Vậy, chúng con biết đó chỉ có thể là Ngài, Chúa ôi, vì chúng con là những kẻ hay chết, tất cả được sinh trong tội lỗi, không có điều lành mạnh nào trong chúng con. Nhưng nghĩ rằng Ngài có thể nhận một con người như vậy, rửa sạch họ bởi Nước của Lời, bởi Dòng Huyết của Đấng Christ, vươn tay đến trong cách như vậy đến nỗi con người không sử dụng tư tưởng của riêng mình, nhưng để cho tâm trí Đấng Christ, Đấng biết mọi sự đi vào, phát ngôn, và sử dụng làm một Đền tạm (tabernacle). Cảm ơn Cha.

⁵⁻⁴ Chúng con tôn sùng Danh Thánh của Ngài và chúng con cầu xin Chúa ban phước cho nhóm nhỏ này tối nay trong Danh Ngài. Chúng con xin Chúa chúc phước cho Mục sư, Anh Neville, đây tứ quả cảm của Đức Chúa Trời. Chúng con xin Chúa ban phước cho những Chấp sự và những quản trị viên, mỗi thành viên của Thân Thể Đấng Christ cả tại đây và khắp thế giới trong Danh Chúa Cứu Thế Jêsus.

Ô, khi chúng con nhìn thấy chiếc bóng tối xám xịt, kinh hoàng đang bùng trên gương mặt của Cơ-đốc giáo, chúng con biết thì giờ đang xích lại gần. Sẽ có một sự cất lên (rapture) và Hội thánh sẽ được cất lên. Lạy Chúa, hãy để cho chúng con tiến bước, hướng về Tác Giả và Đích (the Author and Finisher), là Đấng Christ. Chúa ôi, xin nhậm lời. Trong khi chúng con bây giờ tiến tới trong Danh Chúa Jêsus để đảm nhận những điều đã được đặt trong những lòng chúng con đây, nguyện Ngài sẽ ở với chúng con, vừa giúp chúng con, nhận sự vinh quang ra từ đó, Chúa ôi, vì chúng con giao phó chính mình cho Chúa với Lời Ngài, trong Danh Chúa Cứu Thế Jêsus. A-men!

⁶⁻² Nếu anh em có bút chì và giấy, tôi muốn anh em viết một vài điều xuống hay bất kỳ điều gì mà anh em muốn, cứ sẵn sàng. Rồi cuộn băng nữa. Nếu anh em muốn ghi chú xuống những câu Kinh thánh vào bất kỳ lúc nào vì tôi tin chính là lời Kinh thánh đáng quan tâm.

Đêm nay, chúng ta cần đọc một phân đoạn, hay đọc lời Kinh thánh từ Sách Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ như đã được viết trong Quyển Sách. Bất kỳ những Khải thị nào khác, nghịch lại những Khải thị này sẽ sai trật. Tôi tin rằng sẽ phải trích dẫn một lần nữa. Bất kỳ Khải thị nào không thích hợp với sự Khải thị này và xem thường sự Khải thị này (bring this revelation to light) đều là sự Khải thị sai trật. Đó phải là lời Kinh thánh.

⁶⁻⁴ Trong chương 10 sách Khải huyền của Đức Chúa Jêsus Christ, tôi muốn đọc một vài câu đầu tiên, bảy câu đầu tiên: Hãy lắng nghe kỹ và cầu nguyện cho tôi giờ này.

Đoạn, tôi lại thấy một vị Thiên sứ khác sức mạnh lắm, ở từ trời xuống, có đám mây bao bọc lấy.

Trên đầu người có móng, mặt người giống như mặt trời và chân như trụ lửa.

Người cầm nơi tay một quyển sách nhỏ mở ra: người để chân hữu mình trên biển, chân tả mình trên đất, và kêu lên một tiếng lớn, như tiếng sư tử rống, khi kêu tiếng đó rồi thì bảy tiếng sấm rền lên.

Lại khi bảy tiếng sấm rền lên rồi, tôi có ý chép lấy, nhưng tôi nghe một tiếng ở từ trời đến phán rằng: Hãy đóng ấn những điều bảy tiếng sấm đã nói, và đừng chép làm chi.

Bấy giờ vị Thiên sứ mà tôi đã thấy đứng trên biển và trên đất, gơ tay hữu lên trời chỉ Đấng hằng sống đời đời, là Đấng đã dựng nên trời cùng muôn vật trên trời, dựng nên đất cùng muôn vật dưới đất, dựng nên biển cùng muôn vật trong biển, mà thế rằng không còn có thì giờ nào nữa.

Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ thứ bảy cho đến tiếng mình và thổi loa, thì sự mầu nhiệm Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng với tôi tớ Ngài, là các đấng Tiên tri.

Đề tài của tôi, nếu tôi gọi, đêm nay là: “Thưa Quý Vị, Đây Có Phải Là Dấu Hiệu Tận Thể Không?”

⁷⁻² Hết thảy chúng ta đều biết chúng ta đang sống trong một thời đại vinh quang cho Hội thánh, nhưng là một thời đại kinh hoàng cho kẻ vô tín. Chúng ta đang sống trong một trong những thì giờ nguy hiểm nhất đã từng có kể từ khi thế giới bắt đầu. Không một nhà Tiên tri, Sứ đồ, chưa bao giờ trong một thời nào, từng sống trong một thời đại như chúng ta sống hiện giờ. Đây là kỳ chung kết.

Sự tác động thứ hai, Ngài bảo, “Đừng gắng sức...” Dầu sao tôi cũng đã giật. Anh em còn nhớ không? Tất cả anh em còn nhớ, nó ở trên cuộn băng và mọi thứ.

Rồi Ngài phán, “Sự tác động thứ ba đang đến, nhưng đừng cố giải thích.”

Anh em đã thấy tôi đã tiếp cận điều này như thế nào đêm nay? Tôi không biết. Nhưng tôi cảm thấy có bổn phận với Hội thánh của mình để nói điều gì đó. Anh em rút ra kết luận của mình.

⁴⁹⁻⁵ Bây giờ, đây có phải là sự mầu nhiệm sẽ mở toang ra, mang Đấng Christ đến, mang quyền phép đến cho Hội thánh không? Xem đó, chúng ta đã... Chúng ta tin vào sự ăn năn, được báp-tem trong Danh Chúa Jêsus Christ. Chúng ta tin vào sự nhận lãnh Đức Thánh Linh, chúng ta có những dấu kỳ, phép lạ, nói tiếng lạ và các thứ mà Hội thánh đầu tiên đã có.

Thật lòng mà nói, đã có nhiều công việc hơn đã được làm ngay tại đây, hơn là được viết trong Sách Công vụ Các Sứ đồ, trong nhóm nhỏ dân sự tại đây, linh vụ bé nhỏ của chúng ta tại đây. Thế còn khắp thế giới thì sao? Hiểu không? Còn nhiều hơn đã chép trong Sách Công vụ Các Sứ đồ. Cùng kiểu như vậy: Làm những người chết sống lại. Hãy nhớ, chỉ có khoảng ba người được Jêsus Christ làm cho sống lại, chúng ta có trong hồ sơ Bác sĩ, năm. “Các công việc Ta làm, các người sẽ làm lớn hơn nữa.”

⁴⁹⁻⁶ Tôi biết bản King James nói “Vĩ đại hơn,” nhưng anh em không thể làm điều gì lớn hơn, nhiều hơn điều đó. Lúc ấy, Ngài đã ở trong Một Người; Bây giờ, Ngài ở trong toàn bộ Hội thánh. Hiểu không? “**Các người sẽ làm những công việc hơn thế này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.**”

Nếu đây là sự tác động thứ ba, sẽ có một linh vụ vĩ đại đang nằm phía trước. Tôi không biết. Tôi không thể nói. Tôi không biết.

Hãy quan sát. Thần lực thứ ba. Chúng ta hãy dừng tại đó trong một phút. Trong Khải tượng, chuyến bay đầu tiên là những chim Sứ giả nhỏ, đó là khi chúng ta khởi đầu. Nó lớn lên chỉ từ việc cầm tay người. Anh em còn nhớ những gì Ngài đã bảo tôi, “Nếu người chân thành, điều đó thật là người biết chính bí mật của những lòng họ.” Có bao nhiêu anh em còn nhớ sống điều đó đã được loan báo tại đây và trên khắp quốc gia? Nó đã xảy ra không? Một cách chính xác. Rồi Ngài phán, “Đừng sợ. Ta sẽ ở cùng với người.” Hiểu không? Nó sẽ tiếp tục.

⁴⁹⁻⁹ Sự tác động đầu tiên là những chuyến bay của những chim nhỏ. Chúng đi để gặp thời đại, sự hiện đến của Chúa, Sứ điệp đầu tiên. Lần thứ hai, những bí mật của lòng, từ sự cầm tay của người, đang đứng tại đó và nói những gì họ có. Điều kế tiếp là Khải thị những tội lỗi của họ và bảo cho họ những gì để làm... Có đúng vậy không? Rồi điều đó trở thành hiện thực

(skip) điều đó. Nhưng được bảo cho anh em rằng nó có tại đó. Tôi không biết đó là cái gì. Có thể là thế không?

Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót chúng con. Nếu như vậy, chúng ta ở trong một thì giờ nghiêm trọng.

⁴⁸⁻² Bây giờ, chỉ một phút. Hãy nhìn. Nếu đó là như vậy, sự mầu nhiệm được trọn, đã được viết trong những vàng đá này, tôi thật vui ngồi trong một Nhà thờ với dân sự tin kính, những người mà Đức Chúa Trời có thể ban giấc mơ cho. Tôi thật vui giới thiệu với những người này, những người nam, người nữ, đến với Nhà thờ của (giới tuổi, Junior), đến Hội thánh này, với Anh Neville và họ, có những người đang ngồi trong hội chúng này, Kinh thánh nói, “Trong những ngày sau rốt họ sẽ có chiêm bao.” Nó đây, hãy nhìn. Nó đang so sánh với Lời.

Không biết gì về điều đó, một tiếng nổ phát xuất và đây, xuất hiện bảy Thiên sứ từ vĩnh cửu. Tôi thưa, “Lạy Chúa, Ngài muốn con làm gì?” Tôi không được bảo cho biết.

Trước hết, tôi có lẽ phải đi để tìm hiểu. Tôi không biết. Thậm chí, nó có lẽ không phải là thế. Tôi không biết. Tôi chỉ đang nói, “Vậy nó là gì thế?” Nếu đó là Kinh thánh, nó nghe rất gần với điều đó. Anh em há không nghĩ thế sao?

⁴⁸⁻⁵ Hãy xem, Vàng Đá Đỉnh (Capstone) đã không được thông giải. Hiểu không? “Đi về miền tây và quay lại.” Hay nó là điều này? Bảy Thiên sứ trong chòm sao này đã đến với tôi... Khi tôi gặp anh em vào ngày sống lại, anh em sẽ thấy tôi không nói dối: Đức Chúa Trời, Quan Án của tôi.

Hay đây là cao trào thứ hai mà tôi đã nói về ngày nọ. Có điều gì đó xuất hiện cho Hội thánh không? Tôi không biết. Tôi có thể ở lại đó một chút, nhưng tôi sẽ di chuyển tiếp.

Nó có thể là thế không? Tiếng sấm quyền năng, hay Thiên sứ thứ Bảy trong chòm thứ bảy, thời kỳ chòm sao thứ bảy, kim tự tháp được hình thành, ba người một bên, một người trên chóp, họ rơi từ vĩnh cửu. Có thể vậy không? Có phải đây là sự mầu nhiệm của những tiếng sấm mang trở lại Vàng Đá Đỉnh?

⁴⁸⁻⁸ Anh em biết, kim tự tháp đã không bao giờ được dựng nắp. Vàng Đá Đỉnh chưa đến. Nó đã bị khước từ. Có thể là vậy, thưa các anh chị em.

Hay đây là sự tác động thứ ba (third pull) mà Ngài đã chi tôi hay cách đây ba hay bốn năm?

Sự tác động thứ nhất, anh em nhớ điều gì đã xảy ra? Tôi cố gắng giải thích. Ngài bảo, “Đừng làm điều đó.”

Nó được viết trên các tầng trời. Nó được viết trên mặt đất. Nó được viết trong mỗi tờ báo. Đây là kỷ chung kết, nếu anh em có thể đọc chữ viết tay. Những nhà Tiên tri sống trong thời đại khi chữ viết tay trên tường dành cho một quốc gia nhưng chúng ta đang sống khi chữ viết tay trên tường dành cho thời đại. Tất cả những quốc gia, trái đất, mọi thứ, thì giờ đã kết thúc. Như vậy, chúng ta phải tra xem Kinh thánh để tìm kiếm thời đại mà chúng ta đang sống.

⁷⁻⁴ Một nhà Tiên tri của Đức Chúa Trời sẽ luôn luôn hành động xứng hợp với lời Kinh thánh. Bởi vậy người xác thực rằng nó sẽ xảy ra theo cách đó. Trong Cựu Ước, khi những nhà Tiên tri nói ra bất kỳ điều gì, luôn luôn nơi nào có, một nhà Tiên tri với Lời, người ở lại sống với Lời. Ông quan sát Đức Chúa Trời cho những khái tượng. Nếu khái tượng của người nghịch lại với Lời, khi đó, khái tượng của người sai trật. Đó là cách Đức Chúa Trời đưa Lời Ngài đến cho dân sự Ngài.

Anh em ở phía sau có thể nghe được không? Được rồi.

Tôi thật không biết bắt đầu ở đâu. Quả là một đặc ân lớn cho tôi biết rằng Đền tạm này là Hội thánh đầu tiên của tôi. Đó là một điều vinh quang. Tôi sẽ không bao giờ quên, dù Chúa Jêsus chậm trễ và tôi sẽ sống đến một trăm tuổi. Tôi sẽ nhớ ngày tôi đã đặt viên đá góc tại đó, khái tượng Ngài đã ban cho tôi sáng hôm ấy về Đền tạm này. Hết thấy anh em nhớ điều đó. Nó được viết trong những quyển sách. Nó được ứng nghiệm hoàn toàn đến từng chữ, không một chút nào bị bỏ.

⁷⁻⁶ Giờ đây, tôi không tin rằng có điều gì mà Ngài đã phán suốt những năm này của đời tôi, tôi đã giảng cho dân sự này, mà không ứng nghiệm. Nhiều người đã đến với những giấc mơ mà Ngài đã để cho tôi biết, bởi ân điển Ngài, thông giải cho dân sự. Nhiều người đã đến với những giấc mơ, những vấn đề mà tôi không thể giải thích.

Nhưng tôi đã không cố giới thiệu cho dân sự một mảnh lời quảng cáo (a gimmick) để có được tất cả những câu trả lời. Tôi đã cố gắng trung thực và bảo cho anh em điều gì là sự thật, tôi chỉ có thể nói cho anh em như Ngài đã phán với tôi. Rồi khi nó đến với tôi, lúc ấy, tôi có thể nói cho anh em biết.

Tôi cần cảnh báo anh em. Trong Thời đại chúng ta đang sống, có nhiều... Không phải là nói điều gì chống lại dân sự nhưng khi anh em thấy một người có câu trả lời cho mọi điều, đó là nghịch lại với Lời.

⁸⁻³ Chúa Jêsus phán, “Có nhiều kẻ bị bệnh phong trong thời đại Ê-li nhưng chỉ một người được chữa lành.” Trong tám năm hay hơn, khoảng thời gian Ê-li đã sống, một người phong được chữa lành. Nhiều đàn bà góa trong thời đại của Ê-li-sê nhưng ông chỉ được sai đến cho một người. Chúng ta tìm thấy rằng có nhiều điều Đức Chúa Trời thực hiện, mà Ngài

không khai thị cho những đầy tớ của Ngài; và không có đầy tớ nào lớn hơn Chúa mình. Sau đó, Đức Chúa Trời sẽ không chia sẻ vinh quang của Ngài với người nào. Ngài là Đức Chúa Trời. Khi một đầy tớ bắt đầu cố gắng thay thế cho Đức Chúa Trời, khi đó, Đức Chúa Trời cất đi sự sống của anh ta, di chuyển anh ta đi khỏi, nơi nào đó, hay điều gì đó. Chúng ta phải nhớ thế.

⁸⁻⁴ Những khái tượng và những thông giải đó, tôi không thể nói được sự thông giải của giấc mơ cho đến chừng tôi nhìn thấy một cách chính xác khái tượng giấc mơ là gì. Nhiều các anh em biết rằng tôi đã được anh em kể về những giấc mơ của mình mà thậm chí không nói gì cả. Khi nhìn thấy giấc mơ quay trở lại với tôi, tôi quay lại nói cho anh em biết rằng có nhiều điều trong đó anh em đã bỏ sót, rồi nói anh em đã bỏ quên điều gì. Anh em biết nó đúng. Nếu đúng thế, hãy nói, “A-men!”

Giống như vua Nê-bu-cát-nét-sa đã nói, “Nếu người không thể bảo cho ta những gì ta mơ, làm thế nào ta biết người có được sự thông giải của nó?”

Nhưng hết thảy sự ấn tượng này, chúng ta không được lấy chúng và bảo, “LỜI CHÚA PHÁN VẬY.” Chúng ta không được làm điều đó. Chúng ta phải có tiếng nói trực tiếp, một câu giải đáp từ Đức Chúa Trời trước khi chúng ta có thể nói đó là Đức Chúa Trời, đó không phải là ấn tượng, xúc cảm. Cho đến nó có thôi thúc nhiều đến thế nào, anh em có thể nói, “Tôi tin nó có thể theo cách này.” Nhưng khi anh em nói, “LỜI CHÚA PHÁN VẬY,” đó không phải là anh em.

Hãy quan sát trên bục. Có bao giờ anh em nhìn thấy nó sai lạc không? LỜI CHÚA PHÁN VẬY là hoàn hảo, chưa bao giờ lầm lạc.

⁸⁻⁶ Nhưng cho đến nay Ngài đã che chở tôi vì tôi đã chờ đợi Ngài. Tôi đã không cố gắng tìm kiếm sự nổi danh hay vinh quang hư không của loài người. Tôi cố gắng hết sức để sống khiêm nhường, sống một kiểu đời sống mà tôi nghĩ một Cơ-độc nhân nên sống. Chính mình tôi đã không có thể làm điều đó nhưng Ngài đã làm cho đến ngày hôm nay như tôi nói rằng Ngài là Đấng đã dẫn dắt tôi.

Nhiều điều có thể được nói theo cách này nhưng sẽ mất nhiều thì giờ quá. Song, hết thảy anh em ý thức được những điều này. Lý do duy nhất tôi bảo anh em nói, “A-men,” cách đây một lát, hỡi anh em, đã nói tôi hay những giấc mơ, rồi tôi đến bảo cho anh em những gì đã bị bỏ quên vì Sứ điệp này đang được ghi âm, dân tất cả các nước sẽ nghe, khi họ nghe tiếng “A-men” đó, họ biết có những tiếng nói tại đó, được lập trong chức vụ này, biết tốt hơn là làm điều gì đó sai trật, hoặc “A-men” cho điều gì đó sai trật. “A-men” có nghĩa, “Xin được như vậy.” Nó thừa nhận như vậy.

Thời gian sẽ không còn nữa. Ngài loan báo thời gian sẽ không còn. Điều gì xảy ra? Điều gì xảy ra? Hỡi anh em, có thể như thế bây giờ không? Hãy suy nghĩ một cách nghiêm túc. Nếu nó là thế, thì kim tự tháp sẽ được đầy nắp bởi bảy tiếng sấm.

Anh em còn nhớ Sứ điệp kim tự tháp không? Đó là hòn đá đỉnh. Nó đã làm gì? Đức Thánh Linh lấy nắp cá nhân ra và đóng ấn khi chúng ta thêm vào đức tin, sự công nghĩa và sự tin kính của chúng ta, vân vân. Chúng ta tiếp tục thêm vào cho đến khi chúng ta có bảy điều, điều thứ bảy là Tình yêu thương, là Đức Chúa Trời. Đó là cách Ngài tạo nên cá nhân. Ngài đặt nắp cho người, đóng ấn cho người với Đức Thánh Linh. Rồi nếu là thế, Ngài có bảy Thời đại Hội thánh mà Ngài đã có bảy sự mầu nhiệm đã được thổi vang đi xa, họ đã chiến đấu để mang trở lại, bây giờ Vàng Đá Đỉnh xuất hiện, mở nắp (bày tỏ) cho Hội thánh. Những tiếng sấm có nghĩa như thế không, hỡi các anh em của tôi? Thưa quý vị, chúng ta đang ở đâu?

⁴⁷⁻⁴ Junie, tôi muốn đơn cử giấc mơ của anh. Hãy xem, trước khi kim tự tháp từng được rao giảng, nhiều tháng trước đó, anh đã thấy giấc mơ này. Anh bảo, “Quả là giấc mơ lạ lùng.”

Nê-bu-cát-nét-xa có giấc mơ mà Đa ni ên đã thông giải, đã kể thưở ban đầu của thời đại Dân Ngoại rồi nó ra đi lúc nào. Nó đã được thực hiện một cách chính xác theo cách đó. Không một chút nào sai lạc.

Anh em lưu ý, các chữ viết trên những vàng đá. Tôi đang thông giải cho họ. Họ cảm thấy hoan hỉ. Đó là sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời đã không được hiểu trong nhiều năm. Có thể như thế không? Lúc ấy hãy lưu ý. Trong một cách mầu nhiệm nào đó, chúng ta bắt được từ không trung một vật sắc bén để mở toang phần chớp, trong đó có đá granit trắng nhưng nó không được thông giải. Không có chữ viết nào.

Junior, tôi đã không thông giải chỗ đó. Tôi chỉ nhìn vào đó, bảo anh em, “Hãy nhìn đây.” Điều đó được ứng nghiệm đêm nay. Trong lúc họ đang nghiên cứu, tôi trượt về hướng tây. Để làm gì? Có lẽ để hiểu sự thông giải của những gì được viết trên chớp này. Có thể thế không?

⁴⁷⁻⁷ Những tiếng nổ đó vào sáng nọ đã làm lay chuyển tôi cho đến lúc tôi dấy lên trên không trung cao như toà nhà, đoàn bảy Thiên sứ ấy, trong hình dạng kim tự tháp... Có phải đó là bảy tiếng sấm phát xuất? Có thể vậy không? Tất cả điều này được thông giải. Theo giấc mơ của anh ấy, tất cả đã được trọn. Theo Lời Đức Chúa Trời Sứ điệp thứ bảy của Thiên sứ thứ bảy sẽ được trọn.

Khi bảy tiếng sấm, anh đã thấy vàng đá đỉnh lăn qua, thậm chí nhiều người không biết có bảy ấn được khai thị. Tôi đã đọc nhiều quyển sách của loài người về Khải huyền, chưa bao giờ nghe họ nói về chỗ đó. Họ bỏ qua

Đấng này không đến từ đất. Người đến từ trời vì hết thấy sự mầu nhiệm đã trọn. Thiên sứ nói, “Thời gian sẽ không còn nữa,” và bầy tiếng sấm ném tiếng mình ra.

Chuyện gì xảy ra nếu điều gì đó cho chúng ta biết cách để đi vào trong đức tin được cất lên thì sao. Có phải không? Liệu chúng ta sẽ chạy, nhảy qua những bức tường. Có điều gì đó sắp xảy ra, những thân thể ô dơ, vậy bản này sắp được thay đổi chăng? Ô, lạy Chúa, tôi có thể sống để nhìn thấy điều đó không? Có phải nó thật gần đến nỗi tôi sẽ nhìn thấy nó không? Có phải đây là thể hệ đó không? Thừa quý vị, những người anh em của tôi, mấy giờ rồi? Chúng ta đang ở đâu?

⁴⁶⁻⁴ Chúng ta hãy nhìn đồng hồ, quyền lịch để nhìn thấy ngày tháng nào chúng ta đang sống trong. Y-sơ-ra-ên ở trong xứ Pa-lét-tin, quê hương của mình. Cờ hiệu, Ngôi Sao Đa-vít sáu cạnh, cách đây hai ngàn năm, vâng, cách đây gần 2500 năm, ngọn cờ lâu đời nhất đang tung bay, Y-sơ-ra-ên đã trở lại tổ quốc của mình. “Khi cây vả trở các búp, dòng dõi này sẽ không chết đi, sẽ không qua đi cho đến lúc mọi điều được trọn.”

*Các quốc gia đang tan vỡ
Y-sơ-ra-ên đang tỉnh thức
Những dấu hiệu, những nhà Tiên tri đã báo trước
Những ngày của người Ngoại Bang được đếm
Những nỗi kinh hoàng chất đôn
Hỡi những kẻ tan lạc, hãy trở lại với chính riêng mình
Ngày cứu chuộc đã gần
Lòng người tan chảy vì sợ hãi
Hãy đây đây Đức Thánh Linh
Đổ đèn dầu mình và trong sạch
Hãy trông lên, sự cứu chuộc của anh em gần rồi.
Các tiên tri giả đang nói dối
Họ đang chối bỏ Lễ thật của Đức Chúa Trời
Jêsus Christ là Cứu Chúa chúng ta.*

(Anh em biết đó là Lễ thật. Chắc chắn như vậy.)

*Nhưng chúng ta sẽ bước đi nơi các Sứ đồ đã giẫm lên.
Vì ngày cứu chuộc đã gần kề,
Lòng người đầy kinh sợ.
Hãy đây đây Đức Thánh Linh,
Đền anh em hãy kêu lên và làm cho sạch.
Hãy ngược lên sự cứu chuộc đã gần kề.*

⁴⁷⁻¹ Nó có lẽ gần hơn là anh em nghĩ. Nó khiến cho tôi sợ hãi. Ô, tôi đã chưa làm đủ. Chúng ta đang ở đâu?

⁹⁻² Suốt đời tôi, kể từ khi tôi là cậu bé, có điều gì đó đã gây phiền toái cho tôi. Tôi đã có một đời sống rất kỳ quặc, thật khó hiểu. Thậm chí, vợ tôi gái đầu và bảo, “Bill này, em không tin ai có thể hiểu được anh.”

Tôi nói, “Chính anh không hiểu được mình,” vì tôi giao phó chính mình cho Đấng Christ cách đây nhiều năm. Ngài là sự dẫn dắt. Tôi không cố gắng hiểu điều ấy. Tôi chỉ đi nơi nào Ngài dẫn dắt, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi.

Tôi lấy làm biết ơn vì người vợ tuyệt vời và con cái đã tin chắc tôi sẽ không bảo cho họ điều gì sai trật. Mỗi lần, anh em bảo họ điều gì, họ nắm chắc ngay với điều ấy. Họ biết tôi sẽ không bảo họ điều gì sai lầm và há tôi sẽ nói cho một trong những con cái của Đức Chúa Trời điều gì sai trật sau đó sao? Không, thưa quý vị, tôi không hề cố ý. Đức Chúa Trời muốn con cái của Ngài trong kiểu huấn luyện đúng đắn. Tôi nghĩ hãy trung thực với họ, thực lòng với họ, thì Ngài sẽ ban phước.

⁹⁻⁵ Suốt chặng hành trình, có những điều đã xảy ra mà tôi đã không thể hiểu được. Một trong những điều mà tôi đã không thể hiểu được là khi còn bé, những khái tượng đã đến trên tôi. Tôi đã nhìn thấy chúng và nói với cha mẹ của tôi những điều sẽ xảy ra. Họ nghĩ tôi bị thần kinh, nhưng điều lạ lùng là, nó đã xảy ra theo cách mà Lời đã nói như vậy. Anh em bảo, “Có phải điều đó xảy ra trước khi anh trở lại đạo?”

Vâng. “**Vì các sự ban cho và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề đổi lại được bao giờ.**” Kinh thánh nói. Anh em được sinh ra trong thế giới này vì mục đích nào đó. Sự ăn năn của anh em không mang lại những ân tứ, chúng được định trước cho anh em. Khi tôi còn bé, mong ước của tôi là... Tôi bất mãn trong quê nhà của mình. Tôi mong mỗi cách nào đó được đi đến miền tây.

¹⁰⁻¹ Tôi được phẫu thuật khi bị bắn lúc còn bé. Khi được gây mê lần đầu tiên, tôi nghĩ mình đã bị hành hạ, chất ê-te làm tôi xỉu trong tám tiếng đồng hồ. Họ đang lo lắng về chuyện làm cho tôi tỉnh lại. Họ đã phẫu thuật lớn mà không cần đến Pê-ni-xi-lin. Cả hai chân hầu như bị đạn bắn rời... Một cậu bạn nhỏ đã để súng phát nổ.

Rồi bảy tháng sau đó, tôi được gây mê lại, trong lần đó, tôi nghĩ mình đang đứng trên những thảo nguyên miền tây và một cây thập tự vĩ đại bằng vàng trên trời, vinh quang của Đức Chúa Trời từ đó đang chiếu toả, tôi đang đứng giống như thế này.

¹⁰⁻³ Khi Ánh Sáng, mà anh em nhìn thấy trên tấm hình đêm nay, đã được chứng minh là Bản Thể Siêu Nhiên (Supernatural Being) bởi nghiên cứu khoa học... Đối với tôi, đó cũng chính là Ánh Sáng đã rọi trên thánh Phao-lô. Cũng là Ánh Sáng đã dẫn dắt con cái Y-sơ-ra-ên trong đêm. Anh em có

thể lưu ý tại đây, Thiên sứ này, Người được bao mình trong đám mây. Xem đó, Người là đám mây ban ngày.

Vì với nhiều người không hiểu được, ý nghĩ đầu tiên đó là điều sai trật, rằng tôi chỉ nói thể thôi. Nhưng Đức Thánh Linh ngẫu nhiên đã có những dụng cụ khoa học, và dân sự tại đó, vì một sự chứng thực, đã chụp Tấm Hình đó nhiều lần. Tôi nói, “Tôi thấy bóng sự chết đã phủ một người,” bóng đen kịt phủ trên họ.

¹⁰⁻⁵ Cách đây vài tuần lễ khi tôi ở trong thành phố, đang rao giảng, anh em biết là không được phép chụp hình trong lúc họ đang rao giảng. Nhưng một người nào đó có một máy chụp hình. Tôi nói với một thiếu nữ đang ngồi ngoài đó, một người lạ (Tôi đang ở Southern Pines.); Tôi bảo, “Có chiếc bóng trên cô A hay cô B... (Thiếu nữ mà tôi chưa từng thấy trong đời.) Cô vừa mới từ Bác sĩ đến, hai u ung thư trên mỗi vú, cô hết hy vọng. Cô bị phủ bởi một chiếc bóng màu đen đến sự chết.”

Điều gì đó nói với một người chị em đang ngồi bên cạnh có một chiếc máy chụp hình có đèn chớp, bảo, “Hãy chụp bức hình.” Chị không muốn làm điều đó. Tuy nhiên, “Hãy chụp bức hình.” Chị vẫn còn cưỡng lại. Rồi lời ấy đến một lần nữa. Chị chụp lấy tấm hình, nó đầy, có tính khoa học. Nó được dán trên bảng tin: Bóng đen kịt bao phủ.

Sau đó, người nữ đã tin, cầu nguyện, rồi một bức hình được chụp ngay sau đó: trong sáng. Tôi bảo, “Chiếc bóng biến mất.” Hiểu không? Thiếu nữ sống bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁻⁹ Anh em có hiểu ý tôi nói gì không? Anh em có thể cười trong một lát, anh em có thể hiểu sai trong một lát, nhưng Đức Chúa Trời chứng thực (vindicate) điều đó nếu nó là Lẽ thật, nếu anh em cứ ở lại trong Lẽ thật. Cứ nắm chặt luôn. Nó có thể mất nhiều năm, nhưng giống như Áp-ra-ham và những người khác, Ngài sẽ luôn luôn làm cho nó là Lẽ thật.

Khi Thiên sứ ấy ở đó... Tôi cho rằng, ngoài vợ tôi, còn có những người ở đây đêm nay cách đây 30 năm đã có mặt ở đó khi Thiên sứ của Đức Giê-hô-va giáng xuống trên dòng sông lần đầu tiên, đứng gần khi biển cổ xảy ra, có anh em nào trong cử tọa bây giờ, trước dân sự, hãy giơ tay mình lên. Vâng, đó. Thấy không? Tôi thấy bà Wilson đưa tay mình lên. Bà đã đứng ở đó. Vợ tôi đã có mặt ở đây. Tôi không biết ai là những người còn lại trong họ, một vài người đang đứng trên bờ tại đây, trước nhiều người khi tôi làm phép Báp-tem vào hai giờ chiều, ngay ngoài bầu trời màu đồng thau, đã không có mưa trong nhiều tuần, Ngài đến đây với tiếng gầm vang. Ngài phán, “Nhu Giăng Báp-tít được sai đến để dọn đường cho Đấng Christ lần đến thứ nhất, người được sai đến với một Sứ điệp để dọn đường cho sự tái lâm của Đấng Christ.”

những ấn đầu ở đó được mở với một tiếng sấm nổ, các ấn thứ hai cũng sẽ, đó là ở phía sau.

Hãy quan sát những gì xảy ra. Nếu khái tượng là Kinh thánh, nó phải được thông giải bởi Kinh thánh, hay sự liên tục của cùng Kinh thánh.

⁴⁵⁻³ Hãy lưu ý, Khải huyền 3 và 4. Bảy tiếng sấm—bảy tiếng sấm và để ý...(3 và 4). Và rồi điều gì? Lời thề từ Thiên sứ quyền năng ấy vào lúc đó đã được trọn. Khi những tiếng sấm này (Anh em hiểu không?), phát ra những tiếng, thì Thiên sứ ấy... Hãy suy nghĩ về điều đó. Một Thiên sứ được bao mình trong đám mây, cầu vòng phủ trên đầu người. Ô, anh em biết Người đó là ai. Đặt một chân trên đất và một chân trên biển, giơ tay mình lên, thề rằng khi bảy tiếng sấm phát ra, thời gian đó sẽ không còn nữa. Nếu chức vụ của những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời đã trọn... Điều gì xảy ra nếu bảy sự huyền nhiệm xảy đến.

Trong một Hội thánh nhỏ khiêm nhường giống như chúng ta, Đấng Toàn năng đã đến và đoái xem dân sự dưới thấp của Ngài.

Anh em bảo, “Ồ, tôi không nghĩ vậy.” Nó có lẽ không như vậy nhưng nếu là thế thì sao? Rồi thì giờ đã hết. Anh em có suy nghĩ điều đó không? Hãy nghiêm túc. Nó có thể muộn hơn là chúng ta nghĩ.

⁴⁵⁻⁶ Những vì sao đó đang rơi vào chòm của chúng phía bên kia, Thiên sứ đó đến và nói, “Nhu Giăng đã được sai đến để kết thúc Cựu Ước, mang đến sự giới thiệu Đấng Christ, Sứ điệp của người sẽ tổng kết phần chót mở ra và sẽ giới thiệu Đấng Mê-si ngay trước sự tái lâm của Ngài.” Sứ điệp của những ngày sau rốt, hãy lưu ý, Thiên sứ quyền năng tuyên thệ, thời gian ấy sẽ không còn nữa. Bây giờ, tôi không muốn giữ anh em quá lâu. Hãy nghĩ về điều này trong một phút.

⁴⁵⁻⁷ Hãy lắng nghe. Thiên sứ này từ trời xuống. Xem đó, bảy Thiên sứ khác của bảy Hội thánh là những Sứ giả đầu tiên, nhưng Thiên sứ này... Cả Sứ điệp đã trọn. Thiên sứ thứ Bảy tổng kết mọi điều. Nhưng Thiên sứ này đến, không phải đến với đất. Người không phải là con người từ đất như những Sứ giả cho các thời đại Hội thánh. Điều đó đã xong rồi. Nhưng Thiên sứ này mang đến sự loan báo kế tiếp. Thiên sứ có nghĩa là Sứ giả. Người từ trời xuống được bao trong Trụ Lửa, đám mây, cầu vòng trên đầu Ngài. Cầu vòng là giao ước. Đó là Đấng Christ, với một chân trên đất và một chân trên biển, thề rằng thời giờ đó sẽ không còn nữa.

⁴⁶⁻¹ Thưa quý vị, chúng ta đang ở đâu? Tất cả những việc này là về điều gì? Tôi đang hỏi anh em.

Những Thiên sứ khác là những Sứ giả, những người của đất. Nhưng Thiên sứ này... Thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê; với Thiên sứ của Hội thánh Ê-phê-sô, các Sứ giả của đất. (Hiểu không?) Những con người, những Sứ giả, những nhà Tiên tri, vân vân... đối với Hội thánh. Nhưng

Kinh thánh hay là sự liên tục của cùng câu Kinh thánh. Tôi chỉ chờ đợi để nó thấm sâu vào. Tôi không biết nó là gì nhưng tôi sợ hãi đến chết. Có phải chúng ta bỏ qua (wasted away) không? Có phải chúng ta ở kỳ chung kết chẳng? Hãy nhớ, Thiên sứ này đã nói khi điều này xảy ra. Ngài đã thì không còn thời gian nữa. Tôi tự hỏi xem chúng ta có thực sự hiểu được điều này không?

Anh em nói, “Ồ, trông giống như nó có thể sẽ nổ ngang qua...” Hỡi các anh em, Ngài sẽ đến trong giờ phút khi anh em không nghĩ đến. Anh em sẽ nghe nó lần cuối cùng.

⁴⁴⁻³ Bây giờ đã tỏ tường chưa? Khi ấn đầu tiên được mở, các ấn ở bên trong Quyển Sách, những bí mật này đã cất tiếng vang về sự xung nghĩa, thánh hoá, Giáo hội Công giáo La-mã, các hệ phái Tin lành và tất cả những trận chiến của họ cùng các thứ để lại những phần chót mở ra trong Lời Đức Chúa Trời, Thiên sứ thứ Bảy đến và tập hợp hết thảy lại và giải thích. Hiểu không? Rồi khi người hoàn tất, bảy tiếng sấm phát ra. Giăng bắt đầu viết. Ngài phán, “Đừng viết, nhưng hãy đóng ấn lại.”

Ấn đầu tiên của các ấn đã được mở thuộc về những ấn ở bên trong Quyển Sách; mở với một tiếng sấm.

Nếu đây là lời Kinh thánh, nó chỉ có thể là... Nếu lời Kinh thánh nào... Bất cứ điều nào được cho là thuộc về Kinh thánh... Nếu nó thật sự giống y như anh em không thể nói cho tôi biết việc như lò luyện tội (purgatory) và các việc như thế. Không có lời Kinh thánh nào trong Kinh thánh đề đối chiếu với điều đó.

⁴⁴⁻⁵ Anh em không thể bảo tôi về những điều này giống như Sách Mác-ca-bê, có thể được lắm, và Sách Đa-ni-ên thứ tư đó, chỗ một Thiên sứ nắm lấy tóc của ông, đặt ông ngồi xuống. Không hề có điều gì giống như thế đã từng xảy ra trong Kinh thánh. Chỗ Chúa Jê-sus người Na-xa-rét làm một con chim đất sét nhỏ, lắp chân vào đó, bảo, “Chim nhỏ, hãy bay đi.” Điều đó vô lý. Không có điều gì trong Kinh thánh hỗ trợ cho điều đó.

Vậy, đừng đại dột... Những vị dịch giả... Đức Chúa Trời thấy rằng thậm chí những dịch giả không thêm vào giáo điều và điều vô lý đó. Những người anh em Mác-ca-bê có thể là những người tốt... tôi không nói họ không phải là những người tốt, nhưng đó không phải là Kinh thánh. Đây là sự khải thị trọn vẹn của Chúa Cứu Thế Jê-sus. Không thể được thêm vào Lời hay bớt đi Lời. Nếu chúng ta thêm vào đó, nó không hành động với phần Kinh thánh còn lại. Có 66 sách của quyển Kinh thánh này, không một lời nào mâu thuẫn với nhau.

⁴⁵⁻¹ Rồi nếu đây là sự liên tục cho sự vang ra của những tiếng kèn sau chót này hay bảy tiếng sấm cuối cùng này phát ra, những sự huyền nhiệm, những ấn cuối cùng, nó sẽ phải so sánh với phần Kinh thánh còn lại. Nếu

¹¹⁻² Nhiều thương gia của thành phố đang đứng trên bờ, hỏi tôi nó có nghĩa là gì. Tôi đáp, “Tôi nghĩ điều đó không phải dành cho tôi, mà dành cho quý vị.” Nó cứ tiếp tục. Khi Thiên sứ đó lìa khỏi, nếu anh em nhớ, người đi về hướng tây khi cất lên, ngay trên đỉnh chiếc cầu và đi về hướng tây.

Sau đó, tôi gặp một nhà thiên văn, là nhà Thông thái. Họ đã bảo tôi về một chòm sao, hội tụ với nhau ở một chòm nào đó khi những nhà thông thái Ba-bi-lôn nhìn thấy xuống về hướng Palestin, ba ngôi sao này trong một chòm. Anh em đã nghe tôi kể nhiều lần rồi. Anh em đã biết điều đó đã được chứng minh trong hai tuần lễ vừa rồi là sự thật không?

¹¹⁻⁴ Anh Sothmann, đêm nay, anh có bài báo ấy chứ, anh ở đâu? Nó được đăng trong báo, phát hành vào Chúa Nhật 9/12. Phóng viên đã đi đến đó, họ đã đào xới tất cả những chuyện này. Bây giờ, chúng ta thực sự đang sống, được chứng minh rằng, chúng ta đang ở trong năm này, xuất hiện: 1970. Bảy năm quá hạn bởi những tảng đá được đào lên, nó được chứng minh là sai. Nó muộn hơn là anh em nghĩ.

Dấu sao, tôi đã không thấy anh Fred. Anh Sothmann, anh có mặt tại đây không? Anh có đem theo bài báo không? (Anh ấy có tờ báo.) Có lẽ đêm mai, tôi sẽ đọc cho anh em. Đêm nay, chúng ta không có thời gian.

¹¹⁻⁶ Vậy, anh em có thể quan sát một cách chính xác... Những nhà thông thái đó từ Ba-by-lôn, đã nghiên cứu những ngôi sao, đã thấy những ngôi sao đó rơi vào trong chòm của chúng, khi nhà thông thái thấy như vậy, họ biết Đấng Mê-si đã đến trái đất. Tại đây, họ đi vào Giê-ru-sa-lem ca hát (chặng hành trình hai năm), “Vua dân Do-thái đã sinh ra tại đâu?” Họ đã đi lên, xuống đường. Ô, Y-sơ-ra-ên nhạo cười họ. Đám người cuồng tín này. Họ chẳng hề biết gì về điều đó cả. Nhưng Đấng Mê-si đã có mặt trên đất. Anh em biết phần còn lại của câu chuyện, những gì họ đã nói. Bây giờ, chúng ta sẽ đọc điều ấy đêm mai.

¹²⁻¹ Tôi đến với điều này, rằng những khái tượng không sai vì chúng đến từ Đức Chúa Trời. Suốt chặng hành trình, điều gì đó đã kéo tôi. Rồi lúc nhà thông thái ấy cho tôi hay những điều này khi tôi chỉ là một cậu bé, người gác rừng (hay tôi tin là trước đó) nó làm tôi sợ hãi về những gì vị đạo sĩ đó nói. Nhưng vì tôi đã thấy rằng những nhà thông thái của Kinh thánh là đúng vì Chúa tuyên bố trên trời trước khi Ngài tuyên bố dưới đất: Hãy quan sát những thiên thể đó.

Phi-e-rơ đã nói, “Đức Chúa Trời không vị nể ai, nhưng trong các dân, hễ ai kính sợ Ngài và làm sự công bình, thì nấy được đẹp lòng Chúa.” [Băng trống - Bt]

¹²⁻³ Rồi chúng ta thấy... Tôi cố gắng bỏ ý nghĩ đó đi. Nhưng, ô, nó mất nhiều giờ để làm được, nó luôn luôn vận động theo cách ấy, theo cách đó

nhưng tôi sợ hãi. Nhà Thông Thái này bảo tôi, “Anh sẽ không bao giờ thành công ở miền đông. Anh được sinh dưới một dấu hiệu.” Ông bảo, “Dấu hiệu đó, chòm sao đó, khi chúng đi qua con đường ngoài đó, vào ngày sinh của anh, chúng đang treo lơ lửng về hướng tây và anh phải đi về miền tây.”

Tôi nói, “Quên nó đi.” Tôi không có gì liên quan cả. Vậy mà trên suốt dọc đường, tôi vẫn không cất nó khỏi lòng mình được.

¹²⁻⁵ Rồi khi có mặt ở trên ấy đêm đó, về những khái tượng này, tôi đã không thể hiểu được. Những anh em Báp-tít bảo tôi đó là của ma quỷ. Rồi khi Thiên sứ đó xuất hiện, Người đã đưa nó vào trong Kinh thánh đúng như vậy (absolutely), và phán nó đã có tại đó vào lúc ấy. Khi những Thầy tế lễ đang cãi nhau về những điều đó, chẳng biết gì về loại áo choàng họ mặc, những bộ quần áo, mọi thứ, cãi nhau về những sự khác biệt của họ, thì những nhà thông thái đang theo ngôi sao đến với Đấng Christ.

Khi những Thầy giảng bảo rằng Chúa Jêsus là kẻ phỉnh gạt, là Bê-ên-xê-bun, một quỷ đã dây lên bảo, “Chúng tôi biết Ngài là ai: Đấng Thánh của Đức Chúa Trời. Tại sao Ngài đến để làm khổ chúng tôi trước thời đại?”

¹²⁻⁷ Khi Phao-lô và Si-la đi xuống rao giảng Tin lành, những thầy bói đang ngồi trên đường phố... Những Thầy giảng của xứ đó nói, “Những người này là những người phỉnh gạt. Họ phá đổ những Nhà hội của chúng ta, vân vân, làm đảo lộn thế giới bởi sự thối nát của họ.”

Nhưng điều gì đã xảy ra? Nhà thông thái đó bảo, “Đây là những người của Đức Chúa Trời, nói cho chúng ta về con đường sự sống.”

Phao-lô quả trách linh đó trong nó. Ông không cần đến sự giúp đỡ nào để làm chứng ông là ai. Chúa Jêsus luôn luôn bảo họ hãy giữ im lặng. Song đôi khi, ma quỷ tỏ ra chúng biết nhiều về những việc của Đức Chúa Trời hơn những Mục sư, Truyền đạo. Họ trở nên quá ràng buộc với Giáo hội. Điều đó đã xảy ra như thế trong Kinh thánh và Đức Chúa Trời không thay đổi.

¹³⁻² Một ngày kia, cách đây năm năm, tôi từ nhà Anh Norman đi xuống, đang lái xe trên đường. Tôi vừa có một buổi nhóm ở đó, Chúa hiện ra với tôi trong một khái tượng. Tôi đang ngồi trước cánh cổng nhà tôi tại đây. Thời tiết dường như xấu lắm.

Trong khái tượng này tôi thấy, có điều gì đó đi xuyên qua lối đi, có những viên đá đang nằm trên sân nhà tôi. Có những máy lựu đá và những máy cạo trên dưới lối đi, cây cối bị đốn và nhổ bật gốc. Tôi bắt đầu xoay vào trong cánh cổng, tất cả đã bị những hòn đá chắn kín. Tôi phải nói với người đàn ông đó, “Tại sao thế này?” Anh ta trở nên rất thù địch, xô tôi ngã ngửa và nói, “Đó là cách xứng đáng với các ông, những vị Mục sư Truyền đạo.”

em đến, bác bỏ điều nào bằng Lời, không phải bởi sách giáo khoa của anh em bây giờ, không phải là Tiến sĩ này hay Tiến sĩ nọ, hay thánh này thánh nọ đã nói. Tôi muốn biết những gì Đức Chúa Trời nói. Đó là căn bản. Tôi muốn biết đó là gì. Họ không làm điều ấy.

⁴³⁻² Hãy xem, khi đến lúc cho bảy tiếng, là lúc cho bảy tiếng khi Quyền Sách trong Khải huyền 10 được trọn, được khai thị. Hãy lưu ý, lắng nghe. Lúc này, tôi sẽ không giữ anh em quá lâu hơn nữa. Tôi biết đã làm mọi mệt anh em ngoài đây, 10 giờ kém 20 rồi. Vậy hãy lắng nghe kỹ lưỡng. Tôi biết mình đang đứng và hết thầy anh em đang thay đổi những vị trí cùng các thứ. Tôi sẽ vui mừng khi Hội thánh được sửa sang để chúng ta không phải chen chúc nữa, Chúng ta có thể lấy cả ngày để rao giảng.

Hãy lưu ý. Bảy tiếng là những tiếng sấm nổ.

Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta. Nếu tôi sai, Chúa tha thứ cho tôi.

Tôi đang hỏi anh em câu hỏi. Nó nổ vang với tiếng sấm khi giọng này vang lên. Anh em có lưu ý khi bảy ấn, theo sau bảy thời kỳ Hội thánh, khi ấn đầu tiên được mở, có phải là một tiếng sấm không? Những ấn đầu tiên trong Quyền sách được mở, có một tiếng sấm. Há chẳng phải Ấn đầu tiên trong Quyền sách bên ngoài mở theo cùng cách đó không? Đức Chúa Trời không thay đổi chương trình của Ngài.

⁴³⁻⁵ Chúng ta hãy giờ qua Khải huyền 6.

Tôi nhìn xem, khi Chiên Con mở Ấn thứ nhất trong bảy Ấn, thì tôi thấy một con trong bốn con sinh vật nói tiếng như sấm rằng: Hãy đến.

Đã không bao giờ có một tiếng sấm khác, Ấn cuối cùng được mở, có khoảng im lặng trên trời trong nửa giờ đồng hồ. Nhưng ấn đầu tiên được mở, có tiếng sấm nổ.

Ồ, thưa Hội thánh, có thể vậy không? Chúng ta có xa điều đó không? Các bạn, hãy suy nghĩ. Tôi hy vọng nó không phải nhưng nếu nó là cái gì? Tiếng nổ đó là gì? Trước Đức Chúa Trời và quyền Kinh thánh mở này, tôi không nói dối. Tiếng nổ làm rung chuyển đất, khi ấn đầu tiên của bảy ấn được mở trong Kinh thánh, một tiếng, chỉ một nhưng là tiếng nổ rung chuyển mọi thứ: một tiếng sấm. Rồi, nếu những ấn ở phía sau mở, há cũng không phải tiếng sấm sao? Tôi không biết. Tôi không thể nói.

Có một tiếng sấm. Ấn đầu tiên... Ấn là một tiếng sấm, kèn được thổi vào lúc đó, được thổi vào Lễ Ngũ Tuần, dĩ nhiên. Tôi sẽ không đi vào điểm đó.

⁴⁴⁻¹ Nếu khái tượng dựa trên Kinh thánh, khái tượng đang nói đến, mà tôi đã nhìn thấy sáng Thứ bảy vừa rồi cách đây một tuần. Bây giờ, hãy nhớ tại đây, nếu khái tượng căn cứ trên Kinh thánh, nó phải được thông giải bởi

quên mất. Các anh không thể lấy phòng đó được, chúng tôi phải trả nó lại cho dàn nhạc.” Chúng tôi đến Town & Country.

Bước đến vào sáng đó, hết thấy họ đứng đó. Tôi ngồi xuống ở phía sau bàn, chờ đợi, sau khi họ đã ăn điểm tâm, tôi nhìn quanh họ giống như thế. Chúng tôi đã dùng điểm tâm trong một căn phòng, đi ra, ngồi xuống đó, đó là Hội đồng Truyền đạo vùng Chicago. Mỗi người trong họ tự giới thiệu mình như là Tiến sĩ Triết, Văn chương, các thứ giống như thế. Tôi chỉ ngồi và lắng nghe họ cho đến lúc họ thông qua.

⁴²⁻³ Anh Carlson đứng lên. Tất cả anh em đều biết Hank Carlson. Anh ấy hỏi, “Thưa quý vị... Hết thấy anh em đều biết Hank Carlson. Hãy hỏi anh ấy. Anh em có ngay trên cuộn băng ở đây, nếu anh em muốn mua cuộn băng, nó có ở đây. Các chàng trai đều có. Anh nói, “Thưa quý vị...Tiếp theo đây, tôi giới thiệu Anh Branham với quý vị. Hết thấy quý vị có thể bắt đồng với anh ấy, nhưng hãy để tôi bảo cho anh em điều gì đó: Cách đây ba ngày, chúng tôi ngồi trong một chỗ, nếu người đó đã không bảo tôi mọi điều đã xảy ra sáng nay, tôi đang không đứng tại đây. Anh đã bảo cho tôi hết thấy quý vị định hỏi anh ấy về tín lý của anh ấy, anh đã bảo cho tôi, tôi phải huỷ bỏ chỗ khác và có mặt tại đây, đã bảo cho tôi một cách chính xác nơi Tiến sĩ Mead ngồi, những người này sẽ đang ngồi, họ đang ngồi đây.” Anh nói, “Quý vị có thể bắt đồng với anh ấy nhưng tôi nói một điều: Anh ấy không sợ hãi gì anh nghĩ về. Anh Branham, bây giờ bực giảng là của anh.”

⁴²⁻⁴ Tôi bảo, “Trước khi chúng ta bắt đầu.” Tôi đọc những gì tôi đã nói sáng nay, ”Tôi vâng theo khái tượng từ trời. Bây giờ, chúng ta hãy giải quyết cho ổn điểm này. Nào, hết thấy quý vị giảng về những Tiến sĩ Thần Học, tôi giữ lập trường ở đây một mình. Nếu quý vị muốn hỏi tôi về phép báp-tem trong Danh Jêsus, chúng ta sẽ bắt đầu với điều đó đầu tiên. Tôi muốn một người trong quý vị mang quyền Kinh thánh của quý vị và đứng tại đây bên cạnh tôi, hay bất kỳ điều gì mà tôi đã dạy. Đứng tại đây, bên cạnh tôi, với lời Đức Chúa Trời, bác bỏ nó.” Tôi đợi, không có ai nói gì cả. Tôi nói, “Tôi yêu cầu vài người trong quý vị đến, đứng bên cạnh tôi. Vậy có chuyện gì với quý vị? Đừng gây phiền cho tôi nữa nếu quý vị sợ đứng đây bên tôi.” Đó không phải họ sợ tôi mà chính là Thiên sứ của Đức Chúa Trời Toàn năng, họ biết nếu Ngài có thể bảo trước tôi đến... Họ trông thông minh hơn tôi nghĩ họ trước đây. Họ biết giỏi hơn tôi và đứng tại đó.

⁴³⁻¹ Anh em biết anh em cũng đã nhiều lần giống như họ, song họ không hiểu được. Có chuyện gì vậy?

Nếu điều đó thật vĩ đại, họ biết nó thật là thực... Tôi đã đặt nó trên cuộn băng, bất kỳ nơi nào khác tôi sẵn sàng trò chuyện kỹ lưỡng theo cách Cơ-độc với anh em nào. Tôi sẽ không tranh cãi với ai, nhưng tôi muốn anh

Tôi nói, “Tôi chỉ hỏi anh, tại sao anh làm điều này? Anh--anh đang đi qua phía đường phố bên tôi ở đây. Tại sao anh làm điều này?” Anh ta hầu như tát tôi và xô tôi ngã về phía sau.

¹³⁻⁶ Tôi suy nghĩ, “Mình sẽ bảo cho người đó biết anh ta không biết anh ta đang nói về điều gì.”

Một tiếng nói bảo, “Đừng làm điều đó. Người là nhà Truyền đạo.”

Tôi đáp, “Tốt lắm.”

Tôi quay lại, ở bên phải mình, đang ngồi ở trước cánh cổng, là một cỗ xe che bạt cũ. Anh em biết nó là gì: Một cỗ xe được trùm lại, có những con ngựa được cột vào đó. Ngồi đối diện với bên người đánh xe là vợ tôi. Tôi nhìn lại phía sau. Con cái tôi đang ngồi đằng sau đó. Tôi leo lên cỗ xe và nói với vợ tôi, “Cung này, anh đã chịu đựng tất cả điều có thể chịu đựng.”

Tôi cầm lấy những dây cương, kéo con ngựa đầu đàn, bắt đầu hướng về phía tây. Một giọng nói bảo tôi, “Khi nào điều này ứng nghiệm, lúc đó, hãy đi về miền tây.”

¹³⁻⁹ Anh Wood, nhà thầu trong Hội thánh tại đây của chúng ta, và ban Chấp sự... Bây giờ, có bao nhiêu anh em nhớ khái tượng đó? Nhớ tôi đã nói với anh em không? Chắc chắn có. Nó đã được viết trên báo chí. Tôi đã nói với Anh Wood. Anh đã mua từ Hội thánh lô đất này ở giữa đó. Anh sắp xây một ngôi nhà bằng đá ở đó. Tôi bảo, “Anh Wood, đừng làm thế vì họ sẽ không bao giờ trao cho anh tiền của anh lấy từ đó.” Điều đó đã xảy ra cách đây năm năm, tôi nói, “Có lẽ họ sắp làm chiếc cầu đó xuyên qua đây, những hòn đá có lẽ là tầng hầm của tôi sẽ vỡ tung, các lối đi và các thứ đang nằm ngoài đây. Thay vì là những vàng đá, nó là những khối bê tông, rồi người ta sẽ đập chúng xuống đây, vì họ đã nói trên báo điều họ sắp làm. Ô, anh đã không xây nó. Rốt cuộc, khoảng một hay hai năm sau, họ đã quyết định làm chiếc cầu đi xuyên qua lối này. Vậy là xong, tôi quên nó đi, và không để ý.

¹⁴⁻¹ Cách đây một năm, điều lạ lùng đã xảy ra. Tôi đang có những buổi thờ phượng, một đêm kia dưới nhà Anh Junior Jackson, đang ngồi ngay tại đây, vài nhà Truyền đạo Giám lý đã nhận lãnh Đức Thánh Linh và chịu phép Báp-tem trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, là Mục sư một trong những Hội thánh mẹ của chúng ta.

Chỉ để tỏ cho anh em thấy Đức Chúa Trời đối phó với dân sự của Ngài như thế nào... Tôi nói điều này với tất cả lòng mình. Tôi không biết hội chúng nào trên toàn thế giới, mà tôi nghĩ Thánh Linh của Đức Chúa Trời hiện diện nhiều hơn là hội chúng này. Họ có những khác biệt của họ. Chắc chắn, họ không để cho ai quyết định họ nên ở đâu, không ai trong chúng ta, nhưng họ thật gần gũi như bất cứ ai khác mà tôi biết.

¹⁴⁻³ Bây giờ, tôi tỏ cho anh em thấy, biết những gì sẽ xảy ra, Anh Jackson đã có giấc mơ. Anh đã không thể thoát ra được. Tôi đang rời Nhà thờ của anh, anh thật sự không thể chịu được. Anh Jackson, giấc mơ đã bao lâu rồi? [Anh Jackson nói, “Tôi có giấc mơ vào tháng 2, 1961.” - Bt]

Tháng 2, 1961 anh đã có giấc mơ. Anh đến với tôi và nói, “Điều gì đó ở trong lòng tôi, Anh Branham, tôi phải kể với anh.”

Tôi bảo, “Anh Jackson, cứ tiếp tục.”

Anh nói, “Tôi đã mơ một giấc mơ.” Và kể ra. Tôi chỉ ngồi yên.

Tôi lắng nghe và quan sát. Anh kể, “Tôi mơ có một ngọn núi lửa vĩ đại, giống như trên cánh đồng nơi có cỏ xanh, hay thứ gì đó.”

Anh kể tiếp, “Trên đỉnh ngọn núi này, nơi dòng nước đã làm trôi cát đi, có một vàng đá trên đỉnh núi. Đó là tảng đá, không có cỏ. Ở đó nước chảy xuống, nó hầu như đã cắt vài chữ để đọc trên những hòn đá này, anh đang đứng tại đó thông giải phần chữ đọc này trên những hòn đá này, trên ngọn núi đó.” Anh kể thêm thế này.” Những người anh em từ Georgia, khắp thế giới, tất cả chúng tôi đang đứng cùng với nhau, lắng nghe anh thông giải các chữ viết bí mật đó trên những hòn đá này.”

¹⁵⁻¹ “Rồi anh nhặt lên một cái gì đó, giống như từ không trung, cái gì đó giống như một thanh thực bén hay là—hay là cái xà beng,” phải không, thưa anh? Cái gì đó, tôi không biết, một thanh chắn, thật bén, và nói, “Cách anh làm như thế nào, tôi không biết. Anh giáng vào đỉnh ngọn núi đó, xé toạc nó ra xung quanh, nhấc nắp nó lên. Nó ở trong hình dạng kim tự tháp được rao giảng. Anh xé toạc nó từ đỉnh trở xuống.” Bây giờ, đó là nhiều tháng và nhiều tháng trước khi Sứ điệp kim tự tháp được rao giảng. Anh kể, “Bên dưới đó là hòn đá trắng, gra-nit, anh bảo, “Mặt trời hay ánh sáng, chưa bao giờ toả trên đây trước đây. Hãy nhìn đây. Quan sát điều này.”

Tháng 2, 1961 anh đã có giấc mơ. Anh đến với tôi, bảo, “Điều gì đó ở trong lòng tôi, Anh Branham, tôi phải bảo anh.”

Tôi bảo, “Anh Jackson, cứ tiếp tục.”

Anh nói, “Tôi có một giấc mơ.” Đó, tôi chỉ ngồi yên.

Tôi lắng nghe và quan sát. Anh kể, “Tôi mơ có một ngọn núi lửa vĩ đại, giống như trên cánh đồng nơi có cỏ xanh, hay thứ gì đó.”

Đúng vậy, vì trong sự hình thành thế giới, thế giới đã được hình thành trước khi có sự sáng. Tất cả chúng ta biết điều đó. Đức Chúa Trời vận hành trên nước -- Rồi vào thuở ban đầu Ngài đã phán cho sự sáng. Một cách tự nhiên, bên dưới đó, trong thời đại của sự hình thành ấy, ánh sáng đó đã chưa hề đến trên hòn đá đó.

¹⁵⁻³ Anh nói, “Hãy nhìn xem điều này. Ánh sáng chưa hề chiếu trên nó trước đây.” Rồi khi hết thấy họ đứng lên, tôi bảo họ quan sát, hết thấy họ đi lên nhìn. Nhưng anh kể trong lúc họ đang trông vào, anh liếc nhìn về phía

trong một chỗ khác. Người dùng sợ. Ta sẽ ở cùng với người.” Điều đó quá đủ cho tôi.

Sáng kể tiếp, Ông Carlson, chủ tịch của Thương Gia Tin lành Trọn Vẹn, điện cho tôi, bảo, “Anh Branham, tôi muốn đi ăn điểm tâm với anh.”

Tôi nói, “Được. Quan sát Tommy Hicks cũng có mặt tại đó nữa.”

Đi xuống tại Town và Country, ông ấy nói, ‘Này, Anh Branham, ở đây là...tuyệt vời...’

Tôi nói, “Tommy, anh có thể giúp tôi một việc không?”

“Chắc chắn, Anh Branham.”

Tôi nói, “Tôi tự hỏi anh muốn nói thay tôi không?”

Anh bảo, “Ồ, tôi không thể làm điều đó.”

Tôi nói, “Tại sao? Tôi chỉ là học sinh lớp bảy... Tôi nói ‘empire’ (đế chế) thay vì ‘umpire’ (trọng tài).” Hiểu không? “Tôi không biết giảng trước họ như thế nào sẽ được Hội đồng Mục sư Truyền đạo vùng Chicago. Làm thế nào tôi giảng trước họ với học vấn lớp bảy của mình, Tommy? Anh là Tiến sĩ Thần học. Anh biết cách trò chuyện như thế nào. Tôi thì không.”

Anh nói, “Anh Branham, tôi không thể làm điều đó.”

“Tại sao? Tôi đã giúp anh nhiều rồi mà,” Tôi nói thật rõ.

Anh Carlson bảo, “Ồ, Anh Branham, anh ấy không thể làm điều đó.”

Tôi hỏi, “Tại sao?”

Anh áp úng.

⁴¹⁻² Tôi nói, “Các anh biết tại sao? Song các anh không muốn bảo cho tôi hay. Họ đã giảng bảy tôi. Anh Carlson, anh đã lấy phòng khách sạn đó rồi phải không? nơi chúng ta có tiệc đứng khác?”

“Vâng”

Tôi nói, “Anh sẽ không nhận được nó đâu.”

“Anh Branham, chúng tôi đã đặt cọc rồi.”

Tôi nói, “Tôi không quan tâm những gì anh nói. Nó sẽ không có ở đó đâu. Đó là căn phòng màu xanh lam. Chúng ta sẽ ở trong một căn phòng màu nâu. Tôi sẽ ngồi một góc phía sau. Tiến sĩ Mead sẽ ngồi bên phải. Người đang màu đỏ là vợ anh sẽ ngồi tại đây. Tommy, anh biết đó là gì, Hội đồng Mục sư Truyền đạo vùng Chicago của các anh sắp thách thức về phép báp-tem trong Danh Chúa Cứu Thế Jêsus. Hội sẽ thách thức tôi về bằng cứ nói tiếng lạ trong Đức Thánh Linh, thách thức tôi về hạt giống của rắn, về việc rao giảng ân điển.”

Tommy nhìn lướt qua, bảo, “Lạy Chúa thương xót, nhân lành. Thậm chí, tôi nghĩ tôi sẽ không đi.”

Tôi nói, “Vâng, anh cứ đi.”

⁴²⁻¹ Ngày kế tiếp, người nhận tiền đặt cọc, trả lại tiền đặt cọc cho anh, bảo, “Chúng tôi có một buổi hoà nhạc. Chúng tôi đã có đặt chỗ rồi, chúng tôi

Trở lại trong những thời đại xưa, con người chiến đấu cho Lễ thật, họ đấu tranh cho sự xung công bình, họ tự hỏi tại sao. Sự thánh hoá, họ đã chiến đấu cho điều này, họ đã chiến đấu cho điều nọ, họ đã chiến đấu cho điều kia. Họ đã làm gì? Đã quay lại và hình thành tổ chức. Ngũ tuần, Báp-tít, Trưởng lão, Lu-te; mọi giáo phái đều làm giống như vậy. Kinh thánh nói trong Khải huyền chương 17 đó là những gì họ sẽ làm: Đại dâm phụ và các con gái của nó, sự mâu nhiệm Ba-by-lôn.

³⁹⁻⁴ Kinh thánh nói tại đây rằng sẽ có một trong những sự mâu nhiệm sẽ được mở ra. Các hệ phái Tin lành, những gái điếm phạm tội tà dâm thuộc linh, dẫn dắt dân sự bằng những giáo phái với cái chén đựng đầy tội lỗi giáo lý do con người làm ra, kéo dân sự xa khỏi dòng suối đầy Huyết, nơi quyền phép của Đức Chúa Trời Quyền Năng tuôn chảy một cách tự do để tỏ bày Chúa Jêsus Christ.

Nếu đó là thực, Đức Chúa Trời sẽ yểm trợ; Ngài đã thực hiện điều đó, Ngài sẽ tiếp tục. Nhưng khi điều đó thành hiện thực, Lời được trọn.

Bây giờ, còn lại một điều duy nhất. Đó là bảy tiếng sấm mà chúng ta không biết; mà những tiếng sấm ấy không phải là vô ích. Đức Chúa Trời không làm điều gì đó chỉ đùa chơi. Chúng ta đùa chơi, hành động ngớ ngẩn, nhưng không phải Đức Chúa Trời. Mọi điều với Đức Chúa Trời là “Có, không” Ngài không cười cợt. Ngài không trẻ con. Ngài có ý muốn nói những gì Ngài nói, Ngài không nói bất kỳ điều gì trừ phi có điều gì đó có ý nghĩa.

⁴⁰⁻³ Bảy tiếng sấm ngay trong sự khai thị tại đây của Đức Chúa Jêsus Christ là sự mâu nhiệm nào đó. Há Kinh thánh chẳng nói rằng đây là sự khai thị của Đức Chúa Jêsus Christ sao? Ồ, có sự mâu nhiệm giấu kín nào đó. Đó là gì? Bảy tiếng sấm có điều đó. Vì Giăng sắp sửa viết, có tiếng từ trời, “Đừng viết. Nhưng hãy đóng ấn nó. Hãy đóng ấn lại. Ghi nó phía sau của Quyển Sách.” Nó phải được mặc khải. Nó là những sự mâu nhiệm.

Bây giờ, chúng ta đã làm sáng tỏ những điều này bởi Đức Thánh Linh. Chúng ta không ai có thể chịu đựng nổi, đứng trước chuyện được bảo cho chúng ta rằng đó là tình dục chứ không phải là những quả táo. Tôi chưa bao giờ thấy một người Truyền đạo trong đời tôi đồng ý với nó. Nhưng tôi đã hỏi họ.

⁴⁰⁻⁵ Anh em biết tại Chicago, khi chúng tôi đứng trước họ, khoảng chừng 350 Mục sư, Truyền đạo. Có những chị em tại đây tại Chicago. Chị em đã có mặt tại đó, nghe về nó. Chúa đã bảo cho tôi ba đêm trước đó.” Họ sẽ giăng bẫy người. Hãy đứng tại cửa sổ bên kia, ta sẽ tỏ cho người thấy. Carlson và Tommy, người bảo Tommy ở lại. Đây là cách sẽ nhìn: Bảo cho họ rằng họ sẽ không có buổi nhóm đó tại chỗ mà họ đang nghĩ về. Họ sẽ ở

tôi, tôi tin là anh quan sát tôi. Tôi trượt qua một bên và bắt đầu đi về hướng tây, về hướng mặt trời lặn, đi lên một ngọn núi, xuống ngọn núi, trở nên bé hơn, bé hơn, đi suốt con đường khuất khỏi tầm nhìn.

Anh kể lúc đó khi tôi là thế... Anh nói, “Rồi những người anh em xoay lại sau một lát, và hỏi, ‘Anh ấy biến rồi sao? Anh ấy đi đâu rồi?’” Anh kể, “Một vài người nhìn lối đó, người nhìn lối khác nhưng rất ít người lưu lại, nhìn về những gì tôi đã bảo họ.”

Hãy lưu ý, sự thông giải giấc mơ, tôi chưa bao giờ kể cho anh ấy một điều nào, hay tôi đã không kể cho người nào trong những người này. Nhưng tôi nói, “Vâng.” Lòng tôi rung động, tôi đang quan sát. Lúc ấy, những chữ viết bí mật... Hãy đợi. Tôi sẽ nói lại sau một lát.

¹⁵⁻⁶ Cách đây không lâu, Anh Beeler thường có mặt với chúng tôi. Anh Beeler, anh có mặt ở đây không? Vâng, ở phía sau đây. Billy bảo, “Anh Beeler bị giăng xé luôn. Anh có một giấc mơ lạ lùng.” Tôi đi đến tại nhà của anh Beeler vào đêm anh kể, khi tôi đang có vài cuộc gọi.”

Anh nói, “Anh Branham, tôi mơ thấy mình đang đi xuống một dòng suối nước về miền tây. Có con đường ở bên trái, tôi ở bên trái, đi về hướng tây trên đường, giống như săn tìm bầy súc vật. Ở bên phải, tôi tình cờ chú ý khi tôi đi xuống đó, anh có mặt tại đó. Anh đang dọn vòng tròn lại một bầy gia súc lớn, có thật nhiều đồ ăn ở đó. Rồi anh đem những súc vật đó, đưa chúng trở lại trên dòng sông.” Dường như tôi phải gật đầu với anh để quan sát những súc vật đó, và anh nói, “Lúc ấy, sẽ thật dễ dàng cho bầy súc vật đó; tôi biết chúng sẽ đi con đường dễ nhất; nhưng Anh Branham muốn chúng ở lại bên phải của dòng sông đó. Vậy, tôi quay lại trên con đường này, ngăn chúng không qua dòng sông bên phía này và giữ chúng bên phía đó,” nhưng anh ấy để ý, tôi đã không hề đi theo gia súc nhưng tiếp tục đi về hướng tây.

Anh ấy nói, “Anh ấy chắc là đi tìm những con đi lạc.”

¹⁶⁻¹ Khi anh kể giấc mơ, tôi đã nhìn thấy nó. Rồi, hãy lưu ý, anh kể anh nhìn xéo về hướng tôi, anh quay trở lại nhìn. Anh kể tôi đang đi đến một hòn núi vững chắc. Bất thành linh, tôi biến mất. Anh tự hỏi có điều gì trục trặc. Anh đi xuống, có một dòng suối bên phía anh chảy về bên trái; (Anh Beeler, tôi nghĩ đúng vậy. Vâng.) Anh để ý bên phía tôi là những ngọn thác khủng khiếp. Rồi, anh nghĩ tôi có thể bị cuốn vào trong những ngọn thác đó và biến mất. Lúc ấy, anh để ý, anh nói nhìn chung quanh và thấy những ảnh hưởng của các ngọn thác đó đều xuống lối này, gây cho một cái giếng phun, phun lên nhưng dòng nước không quay trở lại mặt đất. Anh nhìn qua dòng suối nhỏ, thấy một vài con vật nhỏ với những đôi tai tròn. “Tôi tin mình sẽ lấy một con.” Anh băng ngang qua.

¹⁶⁻² Rồi anh phải nghĩ về tôi. Anh trèo lên một mô đất nhỏ để nhìn, anh em biết đấy, có rìa bờ nhỏ hẹp nào mà tôi có thể đi quanh không nhưng anh bảo, “Chẳng có gì cả.” Anh lo lắng, bảo, “Chuyện gì đã xảy đến cho anh em chúng ta? Minh tự hỏi điều gì đã xảy đến cho Anh Branham?” Rồi anh cảm thấy sợ hãi, anh nói anh nghe tôi giảng. Tôi đang đứng trên đỉnh ngọn núi, bảo, cho Anh Beeler sự thông giải của một giấc mơ mà tôi đã nói cho anh cách đây không lâu, bảo anh chờ đợi Chúa, rằng ngày nào đó, tôi sẽ gặp anh trên một hòn đảo và anh ở đó.

Sự thông giải của giấc mơ là thế này: Dòng suối càng lớn chừng nào, đó là Dòng Suối Sự Sống. Tôi đang đi về hướng tây, anh ấy cũng vậy, vì anh đang trên đường đi... Anh đang đi xuống con đường này, ở phía bên kia có nhiều cỏ, nhưng nhiều bụi cây, cây vành chổi, rừng có nhiều cỏ bên trong. Đó là cách chúng ta tìm kiếm Chúa, thức ăn của Chúa, qua khó khăn. Quay quanh bày gia súc lại là Giáo hội này, cứ giữ họ bên đó. Họ thực sự đi trên một con đường giáo phái phẳng lặng, nếu có thể được, là con đường tiêu biểu cho hệ phái.

Tôi bắt đầu để anh trở lại con đường xem họ không đi đến hệ phái nào. Đến nỗi anh ấy đã nhìn thấy một bức tường, hoàn toàn không thể nào vượt qua được, ngăn tôi không được đi về miền tây, đó là vụ thuế với chính phủ. Không ai có thể hiểu được tôi đã đi ra nó như thế nào. Đó là bức tường đã chặn tôi, nhưng Chúa đã đem tôi đi xuyên qua, tôi đã qua lọt. Anh Beeler, tôi sẽ gặp anh trên hòn đảo.

¹⁷⁻² Vậy, bây giờ, ngay lập tức sau đó, Anh Roy Roberson... Anh Roy, anh có mặt tại đây đêm nay không? Vâng, tôi tin. Cái gì? Ở phía bên. Anh đã điện cho tôi, anh có một giấc mơ. Anh mơ rằng chúng tôi đang quay quanh đàn gia súc; (Đó là giấc mơ thứ ba.), quay quanh đàn gia súc. Có cỏ cao đến bụng, nhiều thức ăn. Hết thầy những anh em chúng tôi họp với nhau. Chúng tôi đến một nơi ăn trưa, Anh Fred Sothmann đứng lên, bảo, “Ê-li, vị Tiên tri vĩ đại, sẽ giảng từ đây, vào buổi trưa hôm nay.” Rồi khi hết thầy chúng tôi ăn trưa rồi, mọi người đi khỏi, anh tự hỏi tại sao họ đã không chờ đợi nghe bài giảng.

Xem điều đó có khớp một cách chính xác với Anh Jackson như thế nào không? Thấy điều đó chính xác với những gì Anh Beeler đã nói không? Chẳng có ai chờ đợi để thấy.

¹⁷⁻⁴ Lưu ý, ngay lập tức sau đó, chị Collins (Chị Collins, chị có mặt ở đây không?) đã có giấc mơ, có mặt tại Nhà thờ đây, một lễ cưới sắp diễn ra. Khi đó, chị nhìn thấy chàng rể đi vào trong sự hoàn hảo nhưng nàng dâu không được hoàn hảo lắm. Tuy nhiên, đó vẫn là nàng dâu. Đó là Hội thánh. Giống như có một tiệc thánh hay buổi nhóm thờ phượng đang diễn ra ở đây, giống như một bữa ăn tối được bày ra. Nó kể bên chị, bởi vì Anh

sau của quyển sách, vào lúc mà Thiên sứ thứ Bảy thổi kèn, tất cả những sự màu nhiệm được viết trong Quyển Sách hoàn tất. Ngay lập tức, Quyển Sách đã được mở ra, đã được viết bên trong, được đóng lại. Những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời được trọn, sự ra đi của Hội thánh, tất cả những điều khác này. Những sự màu nhiệm đã qua.

³⁸⁻⁵ Khi Thiên sứ thứ Bảy đó cất tiếng vang ra mỗi sự màu nhiệm, nó qua rồi. Hãy để người trở thành người có thể. Bất cứ điều đó có thể là gì. Lời Đức Chúa Trời không thể thất bại, Ngài đã phán,

Vào những ngày có tiếng của Thiên sứ thứ bảy, khi Ngài bắt đầu thổi kèn, sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời được trọn, như Ngài tuyên bố với những đầy tớ của Ngài, những nhà Tiên tri.

Tất cả những điều đó, giống như ờ, La-mã là dâm phụ (whore), và hết thầy các Giáo hội Tin lành, các giáo phái, lập thành giáo phái sau khi trở nên các dâm phụ của nó. Đây, hết thầy những sự màu nhiệm đó mà các nhà Tiên tri đã nói về sẽ được khai thị ngay tại đây trong giờ cuối cùng này. Khi Thiên sứ thứ Bảy này dấy lên trong thời đại Lao-đi-xê và bắt đầu thổi vang tiếng kèn thực... Vì nó sẽ nghịch lại, họ sẽ không tin. Chắc chắn, họ sẽ không tin. Nhưng nó sẽ là một nhà Tiên tri được hà hơi vì không có cách nào để hình dung ra. Không ai có thể hiểu được. Họ vẫn tin Ê-va ăn quả táo, tất cả những điều đó. Vì đó là truyền thống con người khur khur lấy, giống y như Chúa Jê-sus đã thành lập Hội thánh. Nhưng đó sẽ phải là một nhà Tiên tri được dẫn dắt Thiêng Liêng (a Divine led prophet) vì Lời Đức Chúa Trời đến với người bằng sự thông giải thật về sự khai thị của Đức Chúa Jê-sus Christ. Nó phải theo cách đó. Xin Chúa giúp chúng ta.

³⁹⁻² Bây giờ, khi tiếng người vang ra... Lúc ấy VÌ LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Chúng ta có điều đó rõ ràng. Khi người vang ra Sứ điệp của mình, tuyên bố chiến tranh, giống như Phao-lô đã làm với phái chính thống, giống như những người còn lại đã làm, giống như Luther, Wesley, chống lại những tổ chức, khi người tuyên bố chiến tranh, và bảo họ nói dối, và cho họ biết đó không phải là Lẽ thật, người thổi vang tiếng kèn đó, anh em sẽ không lầm lạc, sẽ không thất bại. Vì người sẽ được chứng thực bởi Lời Đức Chúa Trời. Anh em sẽ biết một cách chính xác nó là gì. Khi người thực hiện, người thổi vang tiếng gọi ra khỏi Ba-by-lôn, “Hãy ra khỏi nó, hỡi dân ta, các ngươi chớ dự phần vào những tội lỗi của nó.” Đức Chúa Trời sai người. Đừng bỏ qua điều đó.

³⁹⁻³ Khi người bắt đầu cất tiếng, sự màu nhiệm sẽ được trọn. Bây giờ, hãy lưu ý. Lúc ấy là thì giờ cho những tiếng đã được đóng ấn trong Khải huyền 10 được khai thị. Anh em có hiểu không? Khi tất cả những sự màu nhiệm của Quyển Sách đã hoàn tất. Kinh thánh nói tại đây rằng người sẽ làm xong những việc đó...

Rồi tôi thấy trong tay hữu Đấng ngồi trên ngai một quyển sách viết cả trong....(Bản viết ở bên trong)... lẫn ngoài, có đóng bảy cái ấn.

Có chữ viết bên trong Quyển Sách, nhưng phía sau có bảy ấn đã không được viết trong Quyển Sách. Bây giờ, đây là người khai thị đang trò chuyện: Giảng. Hãy nhớ, nó đã không được chép trong Sách. “Vào những ngày có tiếng của Thiên sứ thứ Bảy, tất cả mọi mầu nhiệm này đã được chép sẽ được trọn.” Nó nên được quan tâm đến vào ngày đó. Bây giờ, Anh em hiểu tôi có ý nói gì không? Anh em có đang theo dõi không?

Vậy thì đây là lúc cho bảy tiếng nói của Khải huyền 10 được khai thị. Khi Quyển Sách đã xong, có một điều duy nhất còn lại, đó là bảy tiếng sấm mầu nhiệm đã được chép ở phía sau Quyển Sách mà Giảng bị cấm không viết ra. Hãy để tôi đọc:

Đoạn, tôi lại thấy một vị Thiên sứ khác sức mạnh lắm, ở từ trời xuống, có đám mây bao bọc lấy. Trên đầu người có mống. Mặt người giống như mặt trời và chân như trụ lửa. Người cầm nơi tay một quyển sách nhỏ mở ra: (Hãy quan sát chỗ này.) Người để chân hữu mình trên biển, chân tả mình trên đất, và kêu lên một tiếng lớn, như tiếng sư tử rống, khi kêu tiếng đó rồi thì bảy tiếng sấm rền lên. (Hãy chú ý.) Lại khi bảy tiếng sấm rền lên rồi, tôi có ý chép lấy:

Có điều gì đó đã được nói. Đó thật sự không phải là một tiếng ồn. Điều gì đó đã được nói. Ông đã gần như sắp chép.

...Nhưng tôi nghe một tiếng ở từ trời đến phán rằng: Hãy đóng ấn những điều bảy tiếng sấm đã nói và đừng chép làm chi.

³⁸⁻² Hãy nhìn nơi có những tiếng sấm, không phải trên trời, ở trên đất. Tiếng sấm không bao giờ phát ra từ trời; nó phát ra từ trên đất.

Lại khi bảy tiếng sấm rền lên rồi, tôi có ý chép lấy: Lại khi bảy tiếng sấm rền lên rồi, tôi có ý chép lấy: Nhưng tôi nghe một tiếng ở từ trời đến phán rằng: Hãy đóng ấn những điều bảy tiếng sấm đã nói và đừng chép làm chi.

Nó ở phía sau, khi quyển sách hoàn tất... Nào, Ngài đã không nói ở phía trước. Ngài nói ở phía sau. Sau khi tất cả đã hoàn tất rồi, khi đó, những tiếng sấm này, bảy tiếng sấm là điều duy nhất gắn chặt vào Quyển Sách, đã không được khai thị. Nó đã thậm chí không được viết trong Quyển Sách.

Ồ. Tôi ước mình có thể đem điều đó cho dân sự và có thể thật sự... Lần này, xin đừng ngã lòng, đừng thất vọng. Tôi sắp rời xa anh em. Đừng thất vọng. Nếu anh em đã từng nghe, hãy lắng nghe. Những ấn này ở phía

Neville đang phục vụ bữa tối trong Hội thánh, chị nói đó là thức ăn ngon nhất mà chị đã từng thấy. Chị thật là đói, nhưng chị nghĩ có lẽ trong giấc mơ đó anh không nên phục vụ, chị và anh Willard sắp đi lên Nhà Điềm Trang và ăn. Khi họ đến, ánh sáng bên phía tay phải phụt tắt. Anh em biết đó là gì.

Vậy thì, Đồ ăn: Nàng dâu không phải được hoàn hảo nhưng Chàng Rể thì hoàn hảo. Nàng Dâu chưa hoàn hảo nhưng đồ ăn được ban cho không phải là đồ ăn theo nghĩa đen, đó là Thức Ăn thuộc linh mà anh em đã có mọi lúc đến nay. Cho phép tôi dừng tại đây về cơn mơ thứ tư đó, chỉ một lát.

¹⁷⁻⁶ Anh em còn nhớ không, Anh Fred Sothmann, Anh Banks Wood, khi chúng ta đi ra ngoài, tại Arizona, năm ngoài; Chúng ta đi săn heo rừng. Chúa đã phán. Anh em há không biết những điều Ngài đã làm một cách hoàn hảo, tỏ cho thấy những gì sẽ thành hiện thực, trong khi chúng ta đi dọc con đường. Nếu điều đó là đúng, hai anh em nói, “A-men!” Không bao giờ bỏ sót...

Tôi đã nhìn thấy trong một khái tượng trong lúc chúng tôi lái xe vào ngày nọ. Khái tượng của Chúa đã đến với tôi, tôi đi sửa soạn vào lúc đó, khi tôi quay trở về nhà, đi ra nước ngoài, khi tôi ra nước ngoài, ồ, tôi nhìn thấy trên mé biển, chỗ những con tàu ra khơi, có một người đàn ông thấp nhỏ, anh bảo, “Anh Branham, tôi đã chuẩn bị một con thuyền cho anh.” Đó là một chiếc ca nô nhỏ bé -- Dài cỡ một bộ, có màu trắng tuyết. Anh bảo tôi, “Chiếc này dành cho anh để băng qua biển.”

Tôi nói, “Ồ, nó không đủ khả năng.”

Anh nói, “Nó sẽ đi 40 dặm một giờ lên xuống con đường này.” Đó là lên xuống bờ.

Tôi nói, “Nhưng nó sẽ không mang tôi băng qua được.” Rồi anh nhìn xuống, anh bảo, “Đi giống như họ đi vậy.” Tôi nhìn, có Anh Fred Sothmann và anh Banks Wood đang ngồi trong một chiếc ca nô sơn màu xanh lá cây, với ít dụng cụ đi trại ở phía sau, anh Banks với chiếc mũ vành bê lên giống như thế này, anh Fred với chiếc kẹp trên tờ hoá đơn. Anh bảo, “Hãy đi giống họ.”

Tôi đáp, “Không được.” Người bạn thân này nói với họ, “Các anh có phải là những thuyền viên không?”

Anh Banks đáp, “Vâng.”

Anh Fred nói, “Vâng.”

Nhưng tôi bảo, “Họ không phải. Tôi là thuyền viên. Tôi biết tôi sẽ không đi chỉ vì thế, tôi chắc chắn sẽ không đi theo cách đó.”

Anh nói, “Tại sao anh không đi với họ?”

Tôi đáp, “Không, không.”

Ồ, tôi quay lại, khi làm vậy, người đang ông bé nhỏ hoá ra là người anh em tốt của tôi, Anh Arganbright.

¹⁸⁻⁵ Tôi quay lại trong khái tượng này, có một toà nhà dài, nhỏ, rồi một tiếng nói với tôi... Tất cả anh em còn nhớ điều này, nhiều người trong anh em. Một tiếng nói với tôi, “Hãy mang thức ăn vào. Dự trữ trong kho. Đó là cách duy nhất giữ họ tại đây: Cho họ thức ăn.” Tôi mang vào những thùng lớn đầy những củ cà rốt và rau quả ngon nhất, các thứ tôi chưa bao giờ nhìn thấy đến lúc ấy. Bây giờ, anh em còn nhớ khái tượng đó không? Bây giờ... Sau đó tôi đã kể cho anh em sự thông giải là gì. Tôi tưởng mình đi Zurich, Thụy-sĩ với Anh Arganbright cho một buổi nhóm năm đêm. Tôi đã nói cho những người anh em trước khi nó xảy ra, “Tôi sẽ không đi.”

Tôi có mặt dưới đó với Anh Welch Evans, ở dưới đó, nơi tôi đã đưa ra sự thông giải điều đó.

¹⁹⁻² Một đêm kia, tôi tin anh Welch đến đón tôi, chúng tôi định đi một chuyến đi câu cá, và nói Anh Arganbright đang gọi tôi. Tôi nói, “Được rồi, đây này.” Họ định lảng tránh tôi.” Nhiều lần, không qua Anh Miner, anh ấy là một trong những người bạn tốt nhất của tôi, nếu họ thật sự có thể... Nếu họ nghĩ anh em sẽ giảng điều gì đó chống lại giáo lý của họ, họ chỉ nói anh em ở đó để hiểu được bạn bè của mình ở đây. Họ nói... Anh Arganbright đã gọi đang điện cho tôi nói, “Anh Branham...” -- Chỉ là những gì Thánh Linh phán, “Anh đi nhé, mang vợ của anh đi nữa. Vì anh sẽ không giảng nhiều lắm đâu. Họ nghĩ họ chỉ tiếp anh trong một đêm. Có lẽ Anh không phải giảng đêm đó.”

Tôi nói, “Không.”

Anh bảo, “Nào, anh, vợ anh, tất cả đến.” Hiểu không? “Nếu anh đi, tôi sẽ đưa anh đi một vòng. Tất cả, vợ tôi, vợ anh, hết thầy họ, chúng ta sẽ đi lên, xuyên qua Thụy-sĩ và đi qua trên xứ Palestine.”

Tôi nói, “Không.”

Tôi có sự thông giải. Tôi đã bảo anh Welch hay anh Fred và họ, “Tôi sẽ bảo cho anh hay vào buổi sáng, nhưng trước hết, vợ tôi phải nói điều gì đó.” Khi tôi gọi điện cho nàng, nàng không chịu đi. Tôi nói, “Đây rồi.” Hiểu không?

¹⁹⁻⁵ Lúc ấy, chiếc thuyền trắng nhỏ đó với một buổi nhóm. Nó ổn để đi bất cứ nơi nào trên bờ biển với một buổi nhóm, nhưng không đủ, dù nó trắng và tốt, kêu gọi tôi băng qua biển cả.

Anh Fred và Anh Em tại đó, trong khái tượng tiêu biểu: Đi chơi vui như là du khách.

Nhưng tôi đã không quan tâm làm điều đó. Họ bị khước từ là những thuyền viên, có nghĩa họ không phải là những nhà Thầy giảng. Nhưng tôi là Thầy giảng. Rồi thức ăn trong toà nhà nhỏ bé đó... Tôi đã không ra hải ngoại, quay trở lại căn nhà nhỏ này, chúng ta đã làm hàng tá những cuộn

đã không nhận của lễ của ông; còn A-bên, công nghĩa, đã được khai thị cho ông đó là huyết và ông đã mang huyết đến.Ồ, Đức Chúa Trời, Hội thánh này và thời đại mà chúng ta sống trong...

³⁶⁻⁷ Quyển sách đã được viết khi đó được hoàn tất khi Thiên sứ này dừng lại. Xin hiểu điều này. Khi Sứ điệp của Thiên sứ thứ Bảy được trọn, sự mâu nhiệm thần tính, sự bí mật về dòng dõi răn, tất cả những sự mâu nhiệm khác của tất cả những điều này, chức Con đời đời, như họ nói chuyện về. Làm thế nào Ngài là Con đời đời, khi cõi đời đời không hề bắt đầu và không hề kết thúc? Con là gì đó đã được sinh ra. Làm thế nào nó được tạo nên ý nghĩa?

Làm sao có thể có một địa ngục đời đời khi địa ngục đã được tạo ra? Tôi tin có một địa ngục đang thiêu đốt. Tất nhiên. Kinh thánh đã nói vậy nhưng nó là để huỷ diệt. Kinh thánh nói, “Phước cho những người không có phần trong sự chết thứ hai.” Hiểu không? Xem đó, anh em sẽ không bị huỷ diệt bởi sự chết thứ hai. Cái chết đầu tiên là thân thể. Cái chết thứ hai là thuộc linh khi mọi sự đã hoàn tất. Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết. Anh em sẽ bị trừng phạt vì những tội lỗi của anh em, có lẽ qua hàng ngàn năm nhưng không thể có địa ngục đời đời vì Kinh thánh nói địa ngục đã được tạo nên. Làm sao nó có thể được tạo nên mà lại đời đời? Nu đã từng có... Kinh thánh nói địa ngục được tạo nên cho ma quỷ và những sứ của nó. Bất kỳ điều gì đời đời không bao giờ có bắt đầu hay có một kết thúc.

Đó là cách chúng ta không bao giờ có thể chết, vì chúng ta đã có luôn luôn. Chúng ta là một phần của Đức Chúa Trời, dòng dõi của Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng đời đời duy nhất đã có. A-men! Chúa không chết, anh em không thể chết nữa vì anh em vĩnh cửu với Ngài. A-men! Hãy để cho nó đến (Ha-lê-lu-gia!), dù sao đi nữa hầu như trở nên mỗi một với bệnh viện cũ kỹ dành cho những người bệnh dịch này (old pest-house).

³⁷⁻² Hãy lưu ý, Quyển Sách đã chép... Khi Thiên sứ này làm trọn tất cả những chức vụ bị mở ra ở phần cuối này mà họ đã kinh qua một cuộc chiến, họ đã đánh trận, Luther đã đánh trận, Wesley đã đánh trận, những người Ngũ Tuần đã đánh trận nhưng Kinh thánh nói, sẽ có một người đến, đó là vào những ngày tiếng kèn người vang lên, tất cả những sự mâu nhiệm này được trọn... Duy Nhất Chạy Khỏi Danh Jê-sus. Ba Ngôi bỏ đi về Cha, Con, Đức Thánh Linh, giống như họ đã làm tại Hội đồng Nicaea: Cùng điều như vậy. Cả hai đều sai. Nhưng bây giờ, giữa con đường, trong Kinh thánh, đã bày ra Lễ thật. Anh em thấy chúng ta ở đâu không? Thiên sứ của Chúa...

³⁷⁻³ Hãy lưu ý, Khải huyền 5:1, hãy lắng nghe:

³⁵⁻² Nó sẽ cần đến một nhà Tiên tri. Kinh thánh nói rằng người sẽ có mặt tại đây. Đúng vậy. Ma-la-chi 4 nói rằng người sẽ có mặt tại đây, chúng ta tin người sẽ, chúng ta đang tìm kiếm người, sự bày tỏ của người. Chúng ta sẽ nhìn thấy lời Đức Chúa Trời được chứng thực.

Sẽ chỉ có một vài người hiểu được. “Nhu trong những ngày của Nô-ê, sự hiện đến của Con loài người cũng thế ấy.” Những gì được cứu? Năm linh hồn. Vào thời của Lót, thực sự chỉ có ba người được cứu. Người vợ đã chạy ra và hư mất. Sự hiện đến của Con loài người cũng sẽ như vậy. Sẽ có ít người được cứu, được cất lên vào lúc đó. Một trong những bí mật mà Hội thánh được cất lên, giống như Lót được cất đi khỏi. Nô-ê đã được cất lên, Hội thánh cũng sẽ được cất lên. Một đi vào, một đi ra, một Hội thánh khác được cất lên. Xem đó, một cách chính xác, một cách hoàn hảo. Lời đến.

³⁶⁻¹ Quyển Sách được viết khi đó được hoàn tất rồi, khi tất cả những sự mâu nhiệm này đã trọn, sẽ vang tiếng.

Cho phép tôi đọc câu đó một lần nữa, để anh em tin chắc. Hãy nhìn:

Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ thứ bảy...(Thiên sứ cuối cùng)...cho nghe tiếng mình và thổi loa, thì sự mâu nhiệm Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các tôi tớ Ngài, và các đấng Tiên tri.

Một trong những sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời là gì? Phao-lô đã nói trong I Ti-mô-thê 3, tôi tin đoạn đó, **“Mọi người đều cho sự mâu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm:**

Đấng đã được tỏ ra trong xác thịt.” Chúng ta đã chạm tay vào Ngài, nhìn thấy Ngài, đã được cất lên trong sự vinh hiển. Đã được chứng kiến bởi những Thiên sứ, được chứng thực tại đây trên đất. Là Đức Chúa Trời.

Chắc chắn, đó là một sự mâu nhiệm vĩ đại, nhưng hết thảy đã được giải quyết. Không phải Cha, Con, Đức Thánh Linh, ba Chúa, nhưng một Chúa trong ba chức vụ. Chức Cha trong Môi-se, chức Con trong Đấng Christ, Đức Thánh Linh trong giai đoạn của sự đầy trọn: Ba giai đoạn thần thị (three dispensations) của cùng một Đức Chúa Trời, không phải ba Chúa.

Sự mâu nhiệm bây giờ đã trọn. Kinh thánh nói nó sẽ như vậy.

³⁶⁻⁶ Ngày nọ, tôi đã nhìn thấy chỗ các nhà khoa học đang cố chống lại với tôi trong những gì họ thường nói. Khi tôi nói, “Bất cứ ai tin rằng Ê-va đã ăn một quả táo...”

Khoa học nói, anh em thấy trong báo chí ngày nọ, với các tí lớn, nằng ăn một quả mơ. Vô lý. Có phải thế là phình gạt nằng không? Ồ, chắc chắn là không. Xem đó, họ chỉ... Đó--đó là những gì Ca-in suy nghĩ, anh em biết đấy. Ông đã mang một thứ giống y như vậy trở lại, nhưng Đức Chúa Trời

bằng về những kim tự tháp và mọi thứ để tỏ cho dân sự thời đại mà chúng ta đang sống.

Bây giờ, so sánh điều đó với những người khác, những giấc mơ. Đây là một khái tượng. Thức ăn có đây. Đây là nơi ấy.

²⁰⁻¹ Hãy lưu ý, vậy điều gì đã xảy ra? Ngay lập tức sau khi khái tượng thứ tư đến, hay giấc mơ thứ 4 đã được bảo cho tôi, Anh Parnell xuất hiện. Anh có mặt tại đây nơi nào đó. Billy đã không có mặt tại đây, người đó bị thần kinh. Tôi tin anh từ Bloomington hay Bedford gì đó. Tổ chức những buổi nhóm ở Lafayette... Anh có một giấc mơ, anh đã xuống Anh Wood. Anh bảo, “Tôi không thể để mặc điều này đi được. Tôi phải nói ra, phải đi đến kể với Anh Branham. Nó đang làm quấy nhiễu tôi.” Đức Chúa Trời biết, không chỉ một giấc mơ giữa họ. Thật sự đến một, hai, ba, bốn, năm, sáu.

²⁰⁻² Anh Parnell bảo, “Tôi có một giấc mơ lạ lùng. Tôi mơ mình sẽ có một buổi nhóm trên đó, cách nào đấy có một buổi nhóm tại đây giống như trong một Nhà thờ mới.” Nhà thờ mới này, nó xuất hiện như thế nào, anh tự hỏi tại sao hai Nhà thờ không hợp tác với nhau trên con đường đó. Anh kể, anh đang đứng tại đây, suy nghĩ, “Ồ, tôi đã có mặt tại đây. Mình sẽ đợi. Mình sẽ dự buổi thờ phượng.” Một người đi xuyên qua toà nhà với bộ đồ vét nâu và một quyển sổ. Tôi nghĩ ông ta đang viết. Ông nói với Anh Parnell, “Đây là buổi nhóm kín. Nó chỉ dành cho những Chấp sự và những Nghị viên.” Ồ, anh cảm thấy mình bị khinh thường một chút... Vậy, anh đi ra khỏi cánh cửa của Nhà thờ mới, Nhà thờ đã được dựng nên, hay Nhà thờ này được sửa lại, khi anh đi ra bên ngoài, trời đang tuyết giá, đang mùa đông, thời tiết tồi tệ. Không người nào tại đây biết về điều này.

²⁰⁻³ Khi anh đi ra khỏi cánh cửa, tôi đang đứng ở đó, nhìn về hướng tây. Tôi bảo, “Anh Parnell, đừng cảm thấy bị khinh thường. Tôi sẽ chỉ dẫn cho anh những gì anh nên làm.” Anh Parnell và những người còn lại trong họ biết là tôi chưa hề bảo họ sự thông giải nào. Đó là ngay bây giờ. Tuy nhiên, nhìn thấy khi họ nói ra, anh em có để ý tôi đã đi nhanh ra khỏi đó như thế nào, Anh Parnell, để khỏi phải bảo cho anh hay? Tôi tiếp tục đi, chẳng nói gì với anh Wood hay người nào khác, không ai cả, chỉ để lại, vì tôi muốn nhìn thấy nó đang dẫn đến cái gì. Anh em có nghe tôi nói dạo gần đây không, “Tôi làm phiền không?” Đó là những gì đã xảy ra.

Rồi Anh Parnell kể rằng tôi bảo anh, “Anh Parnell, hãy khởi đầu, đầu tiên, anh sẽ đến với Zipporah,” Zipporah ư? Zipporah có nghĩa, “Ngắt quãng, dừng lại hay điều gì đó.” Tôi bảo, “Đừng ở lại đó.” Rồi đi tiếp, anh sẽ tìm thấy một bà già, rồi dừng dừng lại đó. Đi nữa, anh sẽ tìm thấy một bà già thực sự, dừng dừng tại đó. Suốt thời gian chúng tôi đang trò chuyện, chúng tôi đang bước đi xuyên qua tuyết. Tôi bảo, “Đi cho đến lúc anh tìm được vợ tôi, hãy dừng tại đó. Anh kể anh nhìn, chúng tôi không còn tuyết

nữa, đã vào sa mạc. Tôi biến mất. Anh ngoái lại, thấy vợ mình bơm nước từ một cái giếng, nhà Truyền đạo nào đó đang kéo nằng ra khỏi cái bơm, nằng đang quan sát anh và anh tỉnh dậy.

²¹⁻¹ Đây là sự thông giải giấc mơ của anh. Tôi đã có thể nói cho anh vào đêm đó nhưng tôi đã bỏ đi. Sê-phô-ra (Zipporah), một bà cao tuổi, rồi một bà thực cao tuổi khác, đó là những Giáo hội. Hiểu không? Sê-phô-ra, thực sự là vợ của Môi-se, chúng ta hãy lưu ý rằng tôi đã bảo anh đừng dừng lại chỗ họ, cho dầu họ cao tuổi như thế nào, họ là những tổ chức. Đừng dừng ở chỗ họ. Họ đã sống thời của mình rồi. Nhưng khi anh ấy đến với vợ tôi, là Hội thánh của tôi mà Chúa Cứu Thế Jêsus đã sai tôi đến trong ngày sau rốt này và nó đây này; Hãy dừng lại tại đó. Tôi đã đi về hướng tây.

²¹⁻² Chị Steffy... Chị có thể không có mặt tại đây vì chị ở trong bệnh viện. Tôi không biết Chị Steffy ở đâu... Vâng, chị ở đây. Chị Steffy đến nhà tôi để cầu nguyện trước khi chị đến bệnh viện để phẫu thuật. Đức Chúa Trời sẽ vừa giúp chị, ban phước cho chị, Ngài chắc chắn đã làm.

Chị bảo, “Anh Branham, tôi có một giấc mơ lạ lùng.”

Tôi đáp, “Vâng.”

Chị nói, “Tôi mơ thấy mình ra ngoài miền tây...” Đó là giấc mơ thứ sáu. “Tôi mơ thấy mình ở ngoài miền tây. Đó là miền quê nhấp nhô, khi tôi nhìn, đang đứng trên ngọn núi, có một ông thực già với bộ râu dài trắng, mái tóc xõa xuống ngang mặt, bộ quần áo hay thứ gì đó quần ngang người. Gió đang thổi. Tôi nghĩ đúng vậy, Chị Steffy, giống như thế. Chị kể, “Tôi đi đến gần hơn, ông đang đứng trên đỉnh núi, quan sát hướng đông. Tôi tự hỏi, “Ông già này là ai vậy?” Chị di chuyển lại gần hơn, gần hơn, khi chị đến gần hơn, chị nhận ra người đó là ai. Đó là nhà Tiên tri Ê-li, bắt từ, đang đứng tại đó, quan sát hướng đông.

²¹⁻⁴ Chị bảo, “Mình phải gặp ông.” Chị có một nhu cầu. Chị chạy lên núi, sấp mình xuống đó, nói với người bằng tên Ê-li, chị kể khi nói, chị nghe một giọng nói, “Chị Steffy, chị muốn điều gì?” Đó là tôi.

Chị Steffy, giấc mơ của chị được ứng nghiệm ngay tại đó, Chị Steffy à. Vì lập tức sau đó, tôi đi Louisville. Những gì chị cần là lời cầu nguyện, thấy rằng chị đã trải qua tốt đẹp tại bệnh viện, dấu hiệu tôi đi về miền tây, quan sát hướng đông, cho bày của mình.

Lưu ý... Tôi đã lên đến Louisville, khi trở lại, mới bước vào cổng, có những chiếc cọc đóng trên cánh cổng của tôi. Ông Goyne, người phụ trách khu phố này, bước trên lối đi ông bảo, “Bill, đến đây. Anh phải dời các cánh cổng của anh và các thứ: Hàng rào, tường đá, các cổng.

Tôi nói, “Bill, được. Tôi sẽ làm điều đó. Khi nào?”

Ông nói, “Tôi sẽ bảo anh. Tôi sẽ cho anh biết khi nào.”

Tôi nói...

³⁴⁻⁶ Thánh Linh của Ngài giáng vào ngày Lễ Ngũ Tuần và đầy dẫy nhóm đó. Linh dần dần bị khô hạn đi, cho đến lúc nó đi qua những Thời kỳ tối tăm, bảy chân nến vàng, bảy thời kỳ Hội thánh. Chân nến cuối cùng là xa Ngài nhất. Đó là gần một ngàn năm các thời đại tối tăm của Giáo hội Công giáo, Luther bắt đầu đem đến sự sáng kể tiếp, một chút gần hơn với Lời. Ánh sáng kể tiếp đi gần hơn một chút. Ánh Sáng tiếp theo, người Lao-đi-xê, rồi quay trở lại giống như nó đã làm thuở ban đầu: Đi ngay vào mớ lộn xộn giống như vậy như nó đã làm lần đầu. Anh em há không hiểu tôi có ý nói gì sao?

³⁴⁻⁷ Hãy quan sát. Có nhiều Lễ thật bị mất ngoài đó. Tại sao? Noi những người khác nhượng bộ về Lễ thật. Nhưng Thiên sứ thứ bảy này không nhượng bộ bất kỳ điều gì. Người thu thập tất cả những gút thả lỏng, vào lúc người cất tiếng, tất cả sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ trọn. Ô, Đức Chúa Trời sai người đến. Tất cả những sự mâu nhiệm được giấu kín sẽ trọn... Điều khai thị cho người. Bởi những gì? Nếu đây là những sự mâu nhiệm được giấu kín, người sẽ phải là một nhà Tiên tri. Chúng ta đã chẳng đi xuyên suốt và thấy rằng nhà Tiên tri, đến trong Thời đại cuối cùng sẽ là Ê-li vĩ đại đó mà chúng ta đã và đang tìm kiếm? Vì những sự mâu nhiệm này đã được giấu đi qua những nhà thần học sẽ phải được khai thị cho Đức Chúa Trời, Lời chỉ đến với nhà Tiên tri. Chúng ta biết điều đó. Người sẽ là Ê-li thứ hai đã được hứa. Ô. Sứ điệp mà người sẽ mang sẽ là những sự mâu nhiệm về tất cả những điều này.

³⁵⁻¹ Chúng ta có phép Báp-tem bằng nước, hết thầy đã được pha trộn. Đúng vậy. Một [phép Báp-têm] thì rảy nước, đổ nước, một thì lấy Cha, Con, Thánh Linh, phép Báp-têm thì lấy cái này, một báp-tem ba lần, đôi mặt một-- Chúa gọi là “Cha”, một Chúa khác gọi, “Con”, một Chúa khác gọi, “Đức Thánh Linh” Người khác nói, “Anh sai, anh phải phép Báp-têm ngã ra sau ba lần theo cách đó.” Ô, thật là một sự lộn xộn. Nhưng cả mọi điều đã được kết thúc (wound up). Vì chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất, Danh Ngài là Jêsus Christ, không có một tên nào khác dưới trời ngoài Danh đó. Không có một phân đoạn nào trong Kinh thánh, không có một chỗ nào trong Kinh thánh, chỗ bất kỳ người nào đã từng được báp-tem trong cách nào khác ngoài Danh Jêsus Christ. Không một lần nào, bất kỳ Hội thánh mới nào, hay Hội thánh của Jêsus Christ đã từng rảy nước, đổ nước, hay bất kỳ điều gì khác. Không một lần nào lễ ấy đã từng được sử dụng, “Tôi làm phép báp-tem anh trong Danh Cha, Con, Đức Thánh Linh.” Đó là những tín điều. Rồi trong cuộc chiến vì Lễ thật, những đoạn cuối đã bị lạc mất nhưng Đức Chúa Trời phán họ sẽ được khôi phục trong những ngày sau rốt, “CHÚA phán, Ta sẽ khôi phục.” Chúng ta đã đi qua điều đó cách đây không lâu, “Cây Nàng Dâu.”

nhà, bước ra và làm nổ tung Giáo hội Công giáo đó. Tiếng kèn đó đã vang lên. Đúng vậy. Đúng thế không?

³³⁻⁷ John Wesley đã đẩy lên vào những ngày của Anh quốc giáo, khi họ bảo, “Không có lý do gì nữa để có những buổi nhóm phục hưng.” Nó đã đi vào trong dòng giống. Nhưng John Wesley đứng lên với Sứ điệp của công việc ân điển thứ hai: Sự thánh hoá. Ông đã làm nổ tung Anh quốc giáo đó với tiếng kèn Phúc âm chuẩn bị cho cuộc chiến. Đúng vậy. Ông đã làm điều đó.

Bây giờ, chúng ta đang ở trong thời đại Lao-đi-xê, khi họ lại hình thành trong hệ phái: Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Ngũ Tuần, chúng ta đang tìm kiếm một nhà Tiên tri đến để làm nổ tung thời đại này và hướng họ ra khỏi tội ác của họ.

Nếu đó là khuynh hướng mọi lúc xuyên suốt thời đại, liệu Đức Chúa Trời sẽ thay đổi khuynh hướng của Ngài trong thời này không? Ngài không thể thay đổi. Ngài phải giữ đôn tiến công thường trực. Nhớ rằng, Sứ giả này là Thiên sứ thứ Bảy, người lấy tất cả những sự mâu nhiệm và tập hợp lại.

³⁴⁻² Hãy lưu ý, Thiên sứ thứ bảy làm nổ tung Hội thánh Lao-đi-xê giàu có, “Ta giàu rồi, thêm nhiều hàng hoá rồi, không cần gì nữa.”

Ngài phán, “Các người khôn cùng, nghèo khổ, mù loà, trần truồng mà không biết.” Đó là Sứ điệp của nhà Tiên tri.

Ồ, Đức Chúa Trời, xin sai đến cho chúng tôi nhà Tiên tri không hề sợ hãi với LỜI CHỨA PHÁN VẬY, đó là Lời được xưng nghĩa của Đức Chúa Trời, sẽ vận động xuyên qua đó, chứng minh rằng người được sai đến từ Đức Chúa Trời. Khi người đến, người sẽ làm nổ tung những thời đại. Chắc chắn là sẽ. Người sẽ khiến Hội thánh Lao-đi-xê đó nghịch lại người. Chắc chắn. Họ đã làm trong mỗi thời đại khác. Nó sẽ không thay đổi trong thời đại này. Nó giống y như vậy.

³⁴⁻⁴ Hãy lưu ý, Hội thánh Lao-đi-xê bây giờ: Sứ giả sẽ kết thúc người Lao-đi-xê... Thiên sứ thứ Bảy sẽ kết thúc tất cả những sự huyền nhiệm đã bị thua trong những cuộc chiến trước đây vì chân lý.

Luther đã đẩy lên, nhưng ông đã không có tất cả Lễ thật. Ông chỉ có sự xưng công bình. Đúng. Rồi đến một Sứ giả khác tên John Wesley với sự thánh hoá. Ông đã không có nó. Hội thánh Phi-la-đen-phia và rồi đến thời đại Hội thánh Lao-đi-xê với phép báp-tem Thánh Linh nhưng họ đã làm lộn xộn hết cả và đi vào trở lại trong chủ nghĩa hình thức giống như họ đã làm thuở ban đầu; khi Ngài được coi như là An-pha và Ô-mê-ga, bàn tay Ngài đặt lên theo một cách này, cách khác: Đấng đầu tiên và Cuối cùng.

“Được, đầu năm, họ sẽ bắt đầu làm.”

Tôi đáp, “Được.”

²²⁻¹ Vậy tôi bắt đầu quay trở lại căn nhà, vợ bảo, “Em phải đi đến hiệu tạp hoá ngay đây.” Tôi đi xuống đường, gặp Raymond King, kỹ sư thành phố... Tôi luôn luôn gọi cậu ta, “Tai Bùn.” Vì khi chúng tôi còn là những chú bé, cậu ta lấy cục bùn đánh vào tai của một cậu bé khác khi chúng tôi đi bơi cùng nhau, chúng tôi luôn gọi cậu là “Tai Bùn.” Anh ta sống ngay dưới đường nhỏ, khoảng hai nhà dưới Anh Wood.

Vì thế, tôi nói, “Bùn, đến đây một phút.”

Anh ta nói, “Bill, được rồi.” Anh ta đến đó.

“Anh đã đóng mấy cái cọc đó...”

Anh nói, “Họ sắp dọn mọi thứ vào. Tất cả những cây cối này, những hàng rào này, mọi thứ khác phải được dọn đi.”

Tôi nói, “Họ sắp dọn mọi thứ vào. Tất cả những cây cối này, hàng rào này, mọi thứ khác phải được dọn đi.”

Tôi nói, “Ồ, viên kỹ sư bảo tôi rằng cơ ngơi của tôi đến tận giữa đường phố.”

Anh nói, “Vâng, nhưng họ sẽ làm bành trướng ra. Dẫu sao, họ sẽ vào để lấy. Của cả tôi nữa.”

Tôi nói, “Ồ, Anh Wood là tay thợ nề. Tôi sẽ bảo anh ấy dời nó lui lại.”

Anh bảo, “Billy, đừng chạm vào nó. Hãy để nhà thầu làm công việc đó. Đó là tư thất Mục sư, có phải không?”

Tôi đáp, “Vâng.”

Anh ta bảo, “Cứ để anh ấy làm. Anh hiểu ý tôi muốn nói gì.”

Tôi đáp, “Vâng.”

Tôi quay đi, điều gì đó giáng xuống thật nhanh. Tôi về nhà, vào phòng của mình, lấy quyển sách. Kia, không còn là những khối bê tông nữa, đó là những hòn đá. Tôi bảo, “Meda, hãy sẵn sàng.”

²³⁻¹ Sáu giác mơ liên tục, rồi khái tượng đập nắp lại (bị che giấu).

“...Khi những điều này trở thành hiện thực, hãy đi về hướng tây.”

Tôi gọi điện đến Tucson. Anh Norman đã có một chỗ. Tôi không biết mình sẽ đi đâu. Tôi không biết làm gì... Tôi thật sự ở trong... Tôi đang đứng... Tôi không biết làm gì. Tôi đang rời nhà mà tôi không phải trả tiền thuê nhà. Tiền công của tôi là 100 đô-la một tuần. Gần như tôi phải trả 100 đô-la một tháng cho căn nhà. Tôi có mặt ngay tại đây với những người anh chị em của tôi, nơi tôi được yêu thương. Tôi sắp đi, tôi không biết nơi nào. Tôi không biết tại sao. Tôi không thể bảo cho anh em tại sao. Nhưng có một điều duy nhất tôi biết: Cứ đi theo những gì Ngài bảo làm. Tôi không biết xoay về con đường nào, làm gì. Tôi đoán Áp-ra-ham cảm thấy cách ấy khi Ngài bảo ông, “Hãy băng qua dòng sông.” Ông đã không biết làm gì. “Nhưng hãy kiêu ngạo.” Tự phân rẽ. Tôi không biết làm gì.

²³⁻⁴ Sáng thứ Bảy vừa rồi, một tuần từ ngày hôm qua, vào khoảng ba giờ sáng, tôi thức dậy, uống một ly nước, đắp lại chăn cho Joseph trong phòng của nó, rồi tôi quay trở lại, nằm xuống và ngủ. Tôi đang có một giấc mơ nhỏ này vậy anh em sẽ thấy bối cảnh của những gì tôi định nói. Tôi mơ thấy một người cho là cha của tôi, dù ông là người to lớn, tôi thấy một người đàn bà, cho là mẹ của tôi, chỉ bà trông không giống mẹ tôi. Người đàn ông này rất keo kiệt với vợ của ông ta. Ông có một cây gậy ba góc, nơi ông gọt hình dùi đoạn gỗ này -- Anh em biết khi anh em đeo ngang một khúc cây, nó tạo nên một cây gậy ba góc. Mỗi lần người đàn bà này đứng lên, ông ta nắm cổ bà, đánh trên đầu bà, khiến bà ngất xỉu. Bà nằm ở đó khóc lóc, rồi bà bắt đầu tỉnh lại. Ông ta bước đi vòng quanh, kiêu căng, ngực ưỡn ra, một gã to lớn, khi bà tỉnh lại, ông ta lại nắm lấy cổ bà, lấy cây gậy ba góc này, quật vào đầu bà, quật bà té xuống. Rồi ông bước lui lại, ưỡn ngực mình ra giống như ông làm điều gì đó vĩ đại.

²³⁻⁵ Tôi đang đứng phía xa quan sát. Tôi nghĩ, “Mình không thể ngăn chặn được người đàn ông đó. Ông ta quá to lớn. Ông được cho là cha tôi nhưng không phải. Ông không việc gì đối xử với một người phụ nữ giống như thế.” Tôi hơi bức dọc với ông ta. Vậy, lúc ấy, bất thành linh, tôi gom đủ cam đảm, tôi đến với ông, nắm lấy cổ áo ông, xoay ông một vòng. Tôi bảo, “Ông không có quyền đánh bà ta.” Khi tôi nói điều đó, các cơ bắp lớn lên, tôi trông giống như người khổng lồ. Người đàn ông nhìn vào những cơ bắp đó, ông ta sợ hãi tôi. Tôi bảo, “Nếu ông đánh bà ta một lần nữa, ông sẽ đối phó với tôi.” Ông ta do dự đánh bà ta lần nữa. Rồi, tôi thức dậy.

Tôi nằm tại đó một lát. Tôi nghĩ, “Chuyện gì thế? Là là mình mơ về người đàn bà đó,” Ngài đã đến đây trong một phút. Tôi có sự thông giải.

²⁴⁻² Người đàn bà ấy tượng trưng cho Hội thánh của thế gian ngày nay, hết thấy thế gian Tôi được sanh ra ngay trong ớ hỗn độn này, và tt ở đây. Người đàn bà thuộc loại –mẹ của—mẹ của gái điếm, tuy nhiên tôi được sanh ra ngay trong đó. Chồng bà là những hệ phái cai trị nàg. Cây gậy ba góc là phép báp-tem trong những danh giả, mỗi lần nàg đứng dậy, hội chúng, tin nhận tin nhận nó, ông ta lại quật nàg xuống. Dĩ nhiên, ông ta quá to lớn, tôi quay lại, hơi sợ hãi ông ta, dầu sao, tôi cũng húc vào ông ta và những cơ bắp là của đức tin. Điều đó làm cho tôi suy nghĩ, “Nếu Đức Chúa Trời ở cùng ta, có thể ban cho ta những cơ bắp, hãy để ta đứng lên cho nàg.” Ông ta đã dùng đánh nàg.

²⁴⁻³ Phải là 10 giờ sáng khi vợ tôi đang cố đi vào trong phòng. Nó đã xảy ra. Sáng ấy, tôi đã đi vào trong một khái tượng. Hãy nhớ, nó không phải là một giấc mơ.

Có một sự khác biệt giữa những giấc mơ và những khái tượng. Những giấc mơ là khi anh em đi ngủ. Những khái tượng khi anh em không ngủ,

Ngài, cả Hội thánh tin vào Ngài bởi điều này, làm thế nào chúng ta biết cách chuẩn bị?

³²⁻⁶ Một ai đó đến với một biểu mẫu, vẽ hết nó ra, và ai đó đến với một thứ khác và vẽ hết nó ra mâu thuẫn với thứ này. Người nào đó đến và bảo, “Đây rồi,” quay lại đây và những người khác viết những quyển sách và các thứ giống như thế. Nhưng Đức Chúa Trời đến trong quyền phép của sự sống lại của Ngài và ai sẽ nói chống lại? Nếu Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, hôm nay và đời đời không hề thay đổi, Ngài vẫn không đổi như Ngài đã làm ngày hôm qua, hôm nay và đời đời. Đó là những gì mà Thiên sứ này phải làm, lấy những sự màu nhiệm, những nút gút thả lỏng, dân sự chạy ra ngoài...

Hãy lưu ý, nếu kèn phát ra một âm thanh không rõ ràng, không theo Kinh thánh, ai có thể chuẩn bị chính mình? Anh em có lưu ý không? Mỗi một thời đại đó, như tôi đã bảo cho anh em về Hội thánh đang đi vào, có một tiếng kèn vang lên, một ấn được mở ra. Tiếng kèn mang ý nghĩa chiến tranh. Nếu nó không phát ra âm thanh Kinh thánh, vậy nó là gì? Song hãy để tôi gợi lại điều này trong trí nhớ anh em. Đừng bỏ qua điều đó giờ này.

³³⁻¹ Hãy chú ý, mỗi Thời đại Hội thánh có Sứ giả của mình. Chúng ta biết điều đó. Phao-lô là Sứ giả đầu tiên. Khi tiếng kèn đầu tiên vang lên, ấn đầu tiên được thả lỏng... Phao-lô là Sứ giả đầu tiên như chúng ta thấy. Ông đã làm gì? Tuyên bố cuộc chiến. Về cái gì? Hội thánh chính thống, vì đã không tin dấu hiệu Mê-si mà Chúa Jêsus đã cho họ thấy. Ô, họ hẳn nên biết điều đó. Họ nên biết Ngài.

Nhớ rằng Phao-lô đến vào cuối thời đại. Tất cả những Sứ giả đến vào cuối thời đại. Đó là Thời kỳ Sau rốt khi những điều này được đem đến.

Phao-lô, biết Lời Kinh thánh, biết rằng Chúa Jêsus là Đấng Mê-si, Ngài cho nổ tung những nhà hội kia từ chỗ này đến chỗ khác với Lời Kinh thánh, Ngài bị đặt ra khỏi mỗi một trong những nhà hội đó, cho đến nỗi cuối cùng, Ngài giữ bụi khỏi chân và xoay về những Dân Ngoại.

³³⁻⁵ Đó là gì? Âm thanh một tiếng kèn, Sứ giả Thiên sứ đang đứng đó với Lời. Ô. Đừng bỏ qua điều đó lúc này. Lời... Phao-lô với sự thông giải thuần khiết về Lời Chúa, cho nổ tung mỗi một trong những nhà hội của họ. Trả giá bằng sự sống của ông.

Làm thế nào chúng ta có thể đi xuống Irenaeus, --Sứ giả của thời đại Hội thánh kế tiếp, Thánh Martin, thời đại Hội thánh kế tiếp, khi họ bắt đầu nhận giáo lý của những người theo đảng Ni-cô-la, bắt đầu đi vào. Họ đã làm nổ tung thời đại đó. Thánh Martin cho nổ tung thời đại của người. Rồi Luther, Sứ giả thứ năm, đã cho nổ tung Giáo hội Công giáo với Lời Đức Chúa Trời. “Người công bình sẽ sống bởi đức tin,” ông nói, “Đây không phải là Thân thể thật của Đấng Christ,” và ông đã ném Tiệc thánh trên nền

³¹⁻² Đó là một vài trong những sự mâu nhiệm mà Thiên sứ này được cho là đúc kết lại, tất cả những sự mâu nhiệm—tất cả những sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời... Tôi nói điều này với sự tôn kính, không phải đề cập về bản thân tôi, nhưng đề cập đến Thiên sứ của Đức Chúa Trời.

Hạt giống của rắn, đã là sự mâu nhiệm được giấu kín qua suốt những năm.

Ân điển đã giải quyết, không phải sự mất ân điển, ân điển thực sự.

Không có chuyện như địa ngục thiêu đốt đời đời. Anh em sẽ cháy hàng triệu năm, nhưng bất cứ điều gì mà đời đời đã không có sự bắt đầu và kết thúc, và địa ngục đã được tạo nên. Mọi sự mâu nhiệm này.

Mâu nhiệm phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh không có cảm xúc nhưng Con Người Đấng Christ đang thực hiện trong anh em cùng với công việc giống như Ngài đã làm.

Mâu nhiệm của phép Báp-tem bằng nước, mâu nhiệm của thuyết Ba Ngôi cực đoan (extreme trinitarianism) đã mang vào những danh hiệu của Cha, Con, Đức Thánh Linh, và sự mâu nhiệm của Thần Tính của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm trong phép báp-tem như Danh Đức Chúa Jêsus Christ theo Sách Khải huyền, rằng Hội thánh vào lúc này đã nhận lãnh. Đó là một số sự mâu nhiệm.

Trụ Lửa đang quay trở lại. A-men! Đó là điều được cho là xảy ra, chúng ta nhìn thấy điều đó.

³²⁻⁴ Ô, chúng ta có thể tiếp tục đặt tên cho những sự mâu nhiệm tuyệt diệu như thế nào. Nhìn thấy Trụ Lửa đó đã dẫn dắt dân sự Y-sơ-ra-ên, cũng chính tại Trụ Lửa đã giáng xuống Sau-lơ trên đường đến Đa-mách. Cũng cùng Đấng đó, đến với quyền phép không thay đổi, làm những công việc không thay đổi, khai thị Lời không thay đổi, ở trong lời tiếp lời với Kinh thánh.

Tiếng kèn vang có nghĩa là tiếng kèn Tin lành. Tiếng kèn vang trong Kinh thánh có nghĩa, sửa soạn cho cuộc chiến Phúc âm. Anh em có đang chép xuống đó không? Cuộc chiến Phúc âm. Phao-lô đã nói. Nếu anh em muốn chép xuống, đây là, I Cô-rinh-tô 14:8, Phao-lô nói, **“Lại nếu kèn thổi tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn mà ra trận?”** Nếu nó không có âm thanh Kinh thánh, được xưng nghĩa, sự xưng nghĩa của Đức Chúa Trời, đạo Ngài được tỏ ra, như thế nào một người biết những gì để chuẩn bị?” Nếu nó không có âm thanh Kinh thánh, được chứng thực, sự chứng thực về Lời của Đức Chúa Trời, đạo Ngài được tỏ ra, làm thế nào chúng ta sẽ biết chúng ta đang ở Thời kỳ Sau rốt? Nếu nó nói họ tin rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, hôm nay và đời đời không hề thay đổi nhưng khước từ những dấu hiệu, dấu kỳ diệu của Ngài mà cả lãnh vực thiên nhiên tin vào

chúng ta được sinh ra theo cách đó. Một con người bình thường, khi anh ta mơ, nó ở trong tiềm thức anh ta. Tiềm thức của anh ra khỏi anh. Những giác quan của anh ta là hoạt động, miễn là anh ta ở trong ý thức đầu tiên. Trong ý thức này, anh em bình thường, anh em thấy, nếm, cảm xúc, ngửi, nghe. Nhưng khi anh em ở trong tiềm thức của anh em, đang ngủ, anh em hoặc là không thấy, nếm, cảm xúc, ngửi hay nghe. Có điều gì đó khi anh em mơ mình trở lại ý thức này. Có một ký ức anh em nhớ điều gì đó anh em đã mơ về khoảng cách đây nhiều năm.

Một người bình thường xảy ra theo cách đó. Nhưng khi Đức Chúa Trời định trước điều gì, tiềm thức này không phải là con đường xa khỏi từ đây đến người thấy được, nhưng cả hai lương tâm với nhau. Người thấy được trong khái tượng không đi ngủ, anh ta vẫn còn ở trong những giác quan của mình và thấy được.

²⁴⁻⁶ Ngày nọ, tôi đang giải thích điều đó cho một vài Bác sĩ, họ đứng lên và bảo, “Tuyệt. Chúng tôi thậm chí không bao giờ nghĩ đến điều như thế.” Lúc tôi đang dự cuộc kiểm tra bước sóng, họ bảo chưa bao giờ thấy một việc giống thế. Hiểu không? Họ nói, “Có điều gì đó xảy đến với anh.” Tôi nói với họ. Ông ta nói, “Đấy, chính xác.” Hiểu không? Hai lương tâm được xếp sát ngay nhau. Không phải là điều gì tôi có thể làm, nó không làm cho tôi hơn bất kỳ người nào khác. Đó chỉ là Đức Chúa Trời tạo nên nó cách đó. Anh em không đi ngủ, anh em ở ngay tại đây, giống như đang ngủ. Anh em đang đứng đây trông giống ngay thế này... Hết thấy anh em nhìn thấy nó, toàn thế giới. Anh em không đi ngủ, đang đứng tại đây trên bục trò chuyện với dân sự. Anh em nghe tôi đi vào trong những khái tượng và quay trở lại khi tôi đang lái xe hơi nước với anh em, bất kỳ nơi nào khác, bảo cho anh em những điều sắp xảy ra, không bao giờ thất bại. Nó không bao giờ thất bại. Có ai từng thấy nó sai không? Không, thưa quý vị. Nó không thể sai. Nó không thể thất bại hề chừng nào đó là Đức Chúa Trời.

Hãy lưu ý, ngay trên bục, hàng ngàn, trước hàng chục ngàn người, thậm chí trong những ngôn ngữ khác mà tôi không thể nói được, vẫn không thất bại. Xem đó, đó là Đức Chúa Trời.

²⁵⁻³ Trong khái tượng này, hay như tôi đang đi giảng, tôi nhìn, tôi thấy một điều lạ lùng. Nó dường như thể bé Joseph nhỏ của tôi đang ở bên cạnh tôi. Tôi đang trò chuyện với nó. Nếu anh em quan sát khái tượng thật là gần, anh em sẽ thấy tại sao Joseph đang đứng đó.

Tôi nhìn, có một bụi cây lớn. Một bầy chim nhỏ đậu trên bụi cây này, chúng khoảng nửa in-sơ dài và nửa in-sơ cao. Chúng là những chú chim lão luyện nhỏ. Những bộ lông nhỏ của chúng bị xẹp xuống. Có khoảng hai hay ba con trên nhánh trên đỉnh, sáu hay tám con trong nhánh kế tiếp, mười lăm hay hai mươi con trong nhánh tiếp nữa, xếp xuống hình dạng kim tự tháp.

Những chú chim nhỏ đó là những Sứ giả... Chúng thật có vẻ mòn mỏi. Chúng đang quan sát hướng đông, tôi đang có mặt tại Tucson, Arizona, trong khải tượng. Ngài đã tạo nên điều đó thật là một mục đích đến nỗi Ngài không muốn tôi không nhìn thấy đó là đâu, tôi bốc lên một cục đất từ sa mạc. Tôi nói, “Tôi biết đây là một khải tượng, tôi biết mình đang ở tại Tucson. Tôi biết rằng những chú chim nhỏ tiêu biểu cho điều gì đó.” Chúng đang quan sát hướng đông. Bất thành linh, chúng cất cánh bay, bay xa về hướng đông.

²⁵⁻⁵ Ngay khi chúng rời đi, một bầy chim lớn hơn đến. Chúng trông giống những chim bồ câu, cánh mũi nhọn, có màu xám, màu hơi nhạt hơn những Sứ giả nhỏ bé đầu tiên này. Chúng đang sải bay về hướng đông. Ngay khi chúng khuất tầm nhìn của tôi, tôi xoay lần nữa nhìn về hướng tây, nó xảy ra tại đó. Có một tiếng nổ thực sự làm rung chuyển cả đất. Giờ, đừng bỏ lỡ điều này. Anh em nghe bằng, chắc chắn mình nghe điều này cho đúng.

Đầu tiên là một tiếng nổ. Tôi nghĩ nó giống như tiếng bay băng qua âm thanh, hay điều mà anh em gọi khi máy bay xuyên âm thanh, và quay trở lại mặt đất: Rung chuyển, gầm vang, mọi thứ: Sau đó, nó có thể là một tiếng vỗ giống như sấm sét. Tôi đã không thấy ánh chớp. Tôi chỉ nghe tiếng nổ vĩ đại đó, phát xuất, như thể giống miền nam từ chỗ tôi, hướng về phía Mê-hi-cô

²⁶⁻² Nhưng nó rung chuyển mặt đất, khi xảy ra như vậy, tôi vẫn còn đang nhìn về hướng tây. Đường xa khuất vào cõi vĩnh cửu, tôi thấy một chòm sao gì đó đang đến. Nó giống như thể đó là những chấm nhỏ. Có thể ít hơn năm và không hơn bảy. Nhưng chúng giống như những Sứ giả này đang đến trong hình dạng của một kim tự tháp.

Và khi nó xảy đến, quyền phép của Đức Chúa Trời Toàn Năng nhắc tôi lên để gặp chúng và tôi có thể nhìn thấy được. Nó chưa bao giờ lìa khỏi tôi. Tám ngày đã trôi qua, tôi vẫn không thể quên được. Tôi chưa bao giờ có bất kỳ điều gì làm phiền mình giống như thế. Gia đình tôi sẽ bảo cho anh em hay.

²⁶⁻⁴ Tôi có thể nhìn thấy những Thiên sứ đó, những đôi cánh sải nhanh hơn âm thanh có thể đi được. Các Thiên sứ đến từ cõi vĩnh cửu trong một chớp mắt, không đủ để anh em chớp mắt, chỉ là một nháy. Họ đã có mặt ở đó. Tôi đã không có thì giờ để đếm. Chỉ ngắm mà thôi. Những Thiên sứ quyền phép vĩ đại, trắng như tuyết, các đôi cánh hướng về trước, và họ kêu “Ồi chào!” [Anh Branham minh họa—Biên tập] và tôi được cất lên vào trong chòm kim tự tháp này. Tôi nghĩ, “Đây rồi.” Tôi tê dại hết cả. Tôi bảo, “Ồ, điều này có nghĩa rằng sẽ có một tiếng nổ giết hại ta. Mình đang ở cuối đường rồi. Mình không được nói cho dân sự của mình khi nào khải tượng này lìa khỏi. Mình không muốn họ biết về điều đó, nhưng Cha Thiên

³⁰⁻⁵ Giờ, chúng ta hãy lưu ý một vài những sự mâu nhiệm này. Nếu anh em muốn, hãy viết xuống. Đầu tiên, hãy đơn cử những gì Scofield nói tại đây trong Ma-thi-ơ 13. Nếu anh em thích...xếp loại chúng... Nếu anh em không có Quyển Kinh thánh Scofield, anh em có thể đọc ông nghĩ một vài những sự mâu nhiệm là gì.

Trong câu 11:

Ngài đáp rằng: Bởi vì đã ban cho các người...(ban cho những môn đệ của Ngài)...được biết những điều mâu nhiệm của nước thiên đàng, song về phần họ, thì không ban cho biết. (Những sự mâu nhiệm.)

Đây là sự mâu nhiệm: -- Theo Kinh thánh là -- “Lẽ thật đã giấu kín từ trước, bây giờ được khải thị một cách Thiên Liêng, nhưng yếu tố siêu nhiên vẫn chưa tỏ bày hết.” Những sự mâu nhiệm vĩ đại hơn và những sự mâu nhiệm vĩ đại là:

³¹⁻¹ *Sự mâu nhiệm thứ nhất: Sự mâu nhiệm của Nước Trời. Đó là điều mà chúng ta đang nói chuyện bây giờ. Ma-thi-ơ 13:3-15*
Sự mâu nhiệm thứ hai là mâu nhiệm về sự mù loà của Y-sơ-ra-ên trong thời đại này: Rô-ma 11:25 với phân đoạn.

Sự mâu nhiệm thứ ba là sự cất lên của những vị Thánh sống vào cuối thời đại này: I Cô-rinh-tô 15 và cũng trong I Tê-sa-lô-ni-ca 4:14-17.

Sự mâu nhiệm thứ tư, của Hội thánh Tân Ước như Một Thân Thể, bao gồm cả những người Do-thái và người Ngoại Bang: Ê-phê-sô 3:1-11, Rô-ma 16:25, cũng trong Ê-phê-sô 6:19, Cô-lô-se 4:3
Sự mâu nhiệm thứ năm là của Hội thánh, như là Nàng Dâu của Đấng Christ: Ê-phê-sô 5:28-32.

Sự mâu nhiệm thứ sáu là thuộc về Đấng Christ hằng sống, hôm qua, hôm nay và đời đời không hề thay đổi: Ga-la-ti 2:20, Hê-bơ-rơ 13:8, nhiều chỗ giống như thế.

Sự mâu nhiệm thứ bảy là của Đức Chúa Trời, thậm chí Đấng Christ, như là sự Đầy Trọn giáng thế của Thần Tính được biểu tượng, trong Đấng Christ đó tất cả sự khôn ngoan và kinh kiện Thiên Liêng được khôi phục cho loài người.

Sự mâu nhiệm thứ chín là huyền nhiệm của sự phạm tội được tìm thấy trong II Tê-sa-lô-ni-ca, giống như vậy.

Sự mâu nhiệm thứ mười là của Bảy ngôi sao là Bảy Hội thánh, Bảy Sứ giả, đại loại như vậy.

Sự mâu nhiệm thứ mười một là sự mâu nhiệm Ba-by-lôn, dâm phụ: Khải huyền 17:5-7.

này, vì bây giờ, tôi chỉ sẽ đánh vào những chỗ này, anh em quan sát. Thậm chí mỗi chút nhỏ của những gì đã được nói, điền hình vào ngay điều này. Như vậy, nó phải là sự thông giải. Tôi không biết. Đó là tại sao tôi đang nói, “Thưa quý vị, có phải đây không?”

²⁹⁻⁵ Tôi tin rằng Thiên sứ thứ Bảy của Khải huyền 10 là Sứ giả của Thời đại Hội thánh thứ Bảy của Khải huyền 3:14. Nên nhớ... Bây giờ, hãy để tôi đọc... nhìn... chỗ tôi đọc... Bây giờ, đây là Thiên sứ thứ Bảy.

Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ thứ bảy...(câu thứ 7)... cho nghe mình và thổi loa, thì sự mầu nhiệm Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các tôi tớ Ngài, là các đấng Tiên tri.

Anh em lưu ý, đây là một Thiên sứ, đó là Thiên sứ của Thời đại Hội thánh thứ Bảy vì câu Kinh thánh nói tại đây, đó là Thiên sứ thứ Bảy. Tìm thấy điều đó... Nu anh em muốn hiểu ai là --Thiên sứ đó ở đâu, trong Khải huyền 3:14, Thiên sứ cho Hội thánh Lao-đi-xê.

³⁰⁻¹ Anh em nhớ khi điều đó được nói tại đó, về các Thiên sứ và các Thời đại Hội thánh. Trong điều này, nó sẽ khớp ngay vào trong Bảy Ấn này mà chúng ta sắp nói mà chúng ta sắp nói. Bảy ấn mà chúng ta đang thử nói về khi tôi đến lúc này, là Bảy Ấn đã được viết. Như anh em biết, bảy ấn này, chỉ là sự tỏ bày của bảy Thiên sứ về bảy Hội thánh. Nhưng có Bảy Ấn khác ở phía sau của Quyển Sách, đó là bên ngoài Kinh thánh. Chú ý, chúng ta sẽ đến đó trong chốc lát.

Bây giờ, trước khi tôi bắt đầu, anh em mệt không? Anh em có muốn đứng, thay đổi vị trí không?

³⁰⁻³ Nào, hãy nghe kỹ. Thiên sứ thứ Bảy của Khải huyền 10:7 là Sứ giả của Thời đại Hội thánh thứ Bảy. Hiểu không? Và trong thời... Hãy quan sát ở đây:

Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ thứ bảy cho nghe tiếng mình và thổi loa, thì sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời trở nên trọn...

Sứ giả này, Thiên sứ thứ Bảy cất tiếng, đang vang lên Sứ điệp của mình cho Hội thánh Lao-đi-xê. Hãy để ý kiểu Sứ điệp của người. Đó không phải là cho Thiên sứ đầu tiên (không được ban cho điều đó), Thiên sứ thứ hai, ba, bốn, năm, sáu nhưng đó là Thiên sứ thứ bảy có loại Sứ điệp này. Đó là gì? Hãy lưu ý, loại Sứ điệp của người: Làm trọn tất cả những bí mật của Đức Chúa Trời được viết trong Quyển Sách. Thiên sứ thứ Bảy đang tổng kết tất cả những sự mầu nhiệm, đã bị buông lỏng, suốt qua những tổ chức và các hệ phái này. Thiên sứ thứ Bảy tập hợp hết chúng lại và làm trọn cả sự mầu nhiệm. Đó là những gì Kinh thánh đã nói: Hoàn tất sự mầu nhiệm của Quyển Sách được viết.

Thượng đã cho biết bây giờ rằng thì giờ của mình xong rồi. Mình sẽ không nói cho gia đình để họ khỏi lo lắng, vì Ngài đang định hành động và những Thiên sứ này đến vì mình, mình sẽ thiệt mạng ngay bây giờ trong một kiểu nổ gì đó.”

Rồi nó xảy đến với tôi, trong lúc tôi đang ở trong chòm này. “Không, điều đó không phải. Nếu có giết chết người, nó sẽ giết chết Joseph, mình có thể nghe Joseph đang gọi mình.” Ô, rồi tôi xoay lại lần nữa, tôi nghĩ, “Chúa là Đức Chúa Trời ôi, khái tượng này có nghĩa là gì?” Tôi tự hỏi và nó đến với tôi, không phải là một tiếng nói, chỉ đến với tôi. Ô, đó là các Thiên sứ của Chúa đến trao cho tôi sứ mạng mới. Khi tôi suy nghĩ điều đó, tôi giơ tay lên, thưa rằng, “Ồ Chúa Jêsus ôi, Ngài muốn con làm gì?” Rồi khái tượng rời khỏi tôi. Trong gần một giờ đồng hồ, tôi đã không thể cảm thấy gì.

²⁷⁻¹ Anh em, dân sự biết những ơn phước của Chúa là gì. Nhưng quyền phép của Chúa khác nhau. Quyền năng của Chúa ở trong chúng hầu như khắp chốn, tôi đã cảm thấy thật nhiều lần trước đây trong khái tượng nhưng chưa bao giờ giống như thế. Nó cảm thấy giống một sự kính sợ. Tôi thật sợ hãi cho đến nỗi bị tê liệt trong sự hiện hữu của những Sinh Thể này. Tôi nói sự thật. Như Phao-lô đã nói, “Tôi không nói dối.” Anh em chưa bao giờ bắt được tôi nói điều gì sai trật về điều gì đó giống như thế không? Điều gì đó sắp xảy ra.

Rồi sau một lát tôi nói, “Lạy Chúa Jêsus, nếu con sắp bị giết, xin cho con biết để con sẽ không nói cho dân sự về điều này, nhưng nếu đó là điều gì khác, hãy cho con biết.” Không có câu trả lời.

Sau khi Thánh Linh rời tôi khoảng nửa giờ đồng hồ hay hơn, tôi nói, “Lạy Chúa, nếu đó là lúc con sắp bị giết, và Ngài đã cho con làm xong công việc trên đất, và con—con sẽ được cất về nhà bây giờ, nếu là vậy, tốt lắm. Được rồi. Nếu thế, hãy cho con biết. Hãy ban quyền phép của Ngài trở lại trên con lần nữa. Vậy con sẽ không biết nói cho dân sự của mình hay người nào về chuyện đó, vì Ngài định đến cất con đi.” Không có điều gì xảy ra. Tôi đợi một lát. Rồi tôi nói, “Lạy Chúa Jêsus, nếu không có ý như thế, mà có nghĩa rằng Ngài có điều gì đó dành cho con làm và nó sẽ được khai thị cho con sau này, vậy xin ban quyền phép của Ngài.” Và điều đó gần như cất tôi khỏi gian phòng.

²⁷⁻⁴ Tôi thấy chính mình ở nơi nào đó trong một góc. Tôi có thể nghe vợ tôi nơi nào đó đang cố gắng lay cánh cửa. Cánh cửa trong phòng ngủ đã được khoá lại. Tôi có quyển Kinh thánh mở ra, tôi không biết đoạn nào nhưng tôi tin là câu cuối của thư Rô-ma, đoạn 9: “**Kìa, Ta đặt tại Si-ôn một vàng Đá Góc, một một Vàng Đá ngăn trở, một Vàng Đá quý**

báo, hễ ai tin vào Ngài sẽ không bị hổ thẹn.” Tôi nghĩ, “Thật lạ mình đang đọc câu đó.” (Thánh Linh vẫn đầy đặn trong phòng.)

Tôi gấp Kinh thánh lại và đứng tại đó. Tôi đi đến cánh cửa sổ. (Đó là khoảng 10 giờ trong ngày hay hơn.) Tôi giơ tay mình lên, bảo, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con không hiểu được. Đây là một ngày lạ lùng đối với con. Con hầu như không kiểm soát được. Lạy Chúa, điều đó có nghĩa là gì? Hãy để con đọc lại, nếu đó là Ngài.” Điều này nghe có vẻ trẻ con. Tôi lấy quyển Kinh thánh, mở ra, lại cùng chỗ đó: Phao-lô bảo cho những người Do-thái hay rằng họ có bảo cho những người La-mã rằng người Do-thái đã thử chấp nhận điều đó bằng các việc làm, nhưng chính là bởi đức tin mà chúng ta tin điều đó.

²⁸⁻¹ Thế đấy, kể từ đó là một thời gian tuyệt vời. Bây giờ, anh em thấy tôi đứng ở đâu. Tôi không biết điều gì đang xảy ra. Tôi không biết nói gì. Nhưng bây giờ, cho phép tôi bây giờ, từ giờ trở đi, trong khoảng 15 hay 20 phút tiếp theo, cho phép tôi cố gắng nói điều gì đó ở đây lúc này. Nên nhớ, không một lần những khái tượng kia sai trật.

Bây giờ, tôi sẽ đưa ra những câu Kinh thánh trong chốc lát. Nếu anh em để ý, trong Khải huyền chương 10... Nào, chúng ta lấy chỗ nào: Nếu khái tượng đó thuộc về Kinh thánh, nó chỉ có thể được thông giải bằng lời Kinh thánh. Vậy thì tôi muốn anh em đặt điều này với nhau. Còn bây giờ, anh em có mặt và nghe băng ghi âm, tin chắc anh em nói đây là cách tôi nói điều đó, bởi vì nó có thể được hiểu dễ dàng.

Anh em đang vội vàng phải không? Được rồi chi... Cảm ơn anh em đã yên lặng và thật tốt.

²⁸⁻³ Bây giờ, Thiên sứ Thứ Bảy... Bây giờ, “Thưa Quý vị (như tôi đã đặt tựa đề này), Đây Có Phải Là Dấu Hiệu Tận Thế Không?” Chúng ta đang sống ở đâu? Ngày hôm nay ấy giờ rồi? Như cuộc vật lộn mệt mỏi suốt đêm, thức dậy vắn đồng hồ xem mấy giờ, bật lên ánh sáng... Lời cầu nguyện của tôi là, “Chúa ôi, xin để con thấp sáng.” Tôi đang đứng trong một nơi khủng khiếp, nếu anh em không biết điều đó. Nên nhớ, tôi nói cho anh em trong Danh Chúa; tôi nói với anh em lẽ thật. Điều gì đó sắp xảy ra. Tôi không biết.

Bây giờ, anh em nghe băng ghi âm, anh em hiểu điều đó không? Tôi không biết. Tôi đang thử những gì đến với tôi ngày hôm qua khi tôi đang ngồi trong phòng ngủ. Tôi không nói rằng đây là sự thật. Đó chỉ là điều gì vận hành trong lòng tôi khi tôi đi lại trong phòng.

Tôi--tôi cho là đi xuống, đi ra ngoài nói chuyện một chút với Charlie, và đi sẵn với anh ấy một ngày, trước khi chúng tôi chia tay nhau.

²⁸⁻⁵ Cho phép tôi nói rằng bởi vì tôi đang đi về hướng Tây, điều đó không phải là tôi rời bỏ Đền tạm này. Đây là Nhà thờ mà Đức Chúa Trời là Chúa

đã ban cho tôi. Đây là cơ quan đầu não của tôi. Đây là nơi tôi ở lại. Tôi chỉ đi vì vâng theo mạng lệnh trong khái tượng đã được ban cho tôi. Billy Paul, con trai tôi, sẽ vẫn là thư ký của tôi. Văn phòng của tôi sẽ là ở đây tại Hội thánh này. Với sự giúp đỡ của Chúa, tôi sẽ ở đây khi sự việc đó xong xuôi và giảng dạy về Bảy Ân; và những băng ghi âm tôi thực hiện hay điều gì khác, sẽ được làm ngay tại đây ở Nhà thờ này. Và ngay ở đây, theo như tôi biết, là nơi tôi có thể rao giảng tự do hơn bất cứ nơi nào khác trên thế giới, bởi vì nhóm người ở đây tin, đói khát và cứ tiếp tục nắm giữ. Ở đây cảm thấy giống như nhà đối với tôi. Đây là nơi đó. Nếu anh em để ý, giấc mơ ấy nói sự việc giống như vậy. Xem đây, nơi thức ăn...

Bây giờ, nhưng tôi không biết điều gì trong tương lai. Nhưng tôi biết Đáng nắm giữ tương lai. Đó là điều chủ yếu.

²⁹⁻¹ Giờ này, Chúa ôi, nếu con sai, xin tha thứ cho con và rời khớp miệng con lại, Chúa ôi, đối với điều gì mà không phải là ý chỉ của Ngài. Con chỉ đang làm điều này vì con được cảm động (I am impressed), Chúa ôi. Cầu xin cho dân sự hiểu: Chỉ được cảm động.

Lý do tôi nghĩ sự thông giải không bao giờ đến ngay lập tức, đó là bởi sự tể trị của Đức Chúa Trời, đối với bất cứ điều gì không theo ý Ngài, vì tôi tin nó đã được viết ra tại đây trong Kinh thánh cho tôi. Rồi nếu đó là lời Kinh thánh, thì chỉ có Kinh thánh có thể thông giải. Thưa anh chị em, nếu đây là thực, tôi không có ý làm cho anh em hoảng sợ nhưng tốt hơn chúng ta nên rất cẩn thận bây giờ. Chúng ta sắp sửa... Điều gì đó chuẩn bị xảy ra.

Bây giờ, tôi nói điều này với sự kính cẩn và kính sợ Chúa. Anh em nghĩ tôi sẽ đứng tại đây, thưa anh em, những người thậm chí tin tôi là một nhà Tiên tri. Tôi không tuyên bố như vậy. Động cơ của tôi là thế này. Năm ngoái, tôi nói chỉ những điều tôi thấy, cuộc phục hưng đã qua rồi ở các quốc gia, hay dấu sao, quốc gia này. Tôi đã tiến hành một vòng truyền giáo. Nhiều người trong các anh em đã đi với tôi. Ồ, được. Chúng ta đã có những thì giờ vĩ đại, những buổi nhóm đẹp, nhiều đám đông nhưng chúng vẫn không trúng chỗ. Năm nay, tôi sẽ tiến hành một vòng truyền giáo. Ngay khi tôi có thể, tôi sẽ đi đến Châu Phi, Ấn-độ, khắp thế giới. Nếu chương trình đó không thực hiện được, sau đó, tôi sẽ không đem nước hay thức ăn, tôi sẽ treo một vài ngọn núi cao bên kia, tôi sẽ ở lại đó, cho đến lúc Đức Chúa Trời trả lời cách nào đó. Tôi không thể sống giống như thế này. Tôi không thể tiếp tục. Đây có lẽ là câu trả lời. Tôi không biết. Cho đến lúc Ngài thay đổi tôi...

²⁹⁻⁴ Anh em còn nhớ khái tượng cách đây khoảng ba tuần, tôi đang đứng trong ánh mặt trời, giảng cho hội chúng không? Hết thầy anh em đã có mặt tại đây Chúa Nhật vừa rồi. Nhiều Chúa Nhật, anh em, dân sự tại đây nhận những cuộn băng, chúng được thực hiện tại đây, anh em hiểu những điều